



Astăzi aveți gratis

"Weekend Magazin"

Astăzi, ziarul „Viața liberă” vă oferă suplimentul săptămânal „Weekend Magazin”, un tabloid de 16 pagini cu informații utile și interesante.



Astăzi începe stagiunea la Teatrul Dramatic

Poftiți la premiere

EVENTIM/3

GALAȚI @ ROMÂNIA

UN ZIAR TOTAL ©

www.viata-libera.ro

54.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada iulie 2006 - iulie 2007

VALUTA

Euro 3,6828 lei
Dolar 2,5254 lei

METEO

8° 16°
Galați
Vreme instabilă

INTERIOR

Turburelul, în acțiune

Salvările au ieșit la cules

Gălățenii care au căutat prea mult adevărul în vin nu s-au ales decât cu un loc pe patul de spital. Astfel, în plin sezon de cules și mustuit, spune purtătorul de cuvânt al Spitalului de Urgență Galați, dr. Mihai Bucatanschi, „salvările noastre au ieșit și ele la cules. Au de adunat tot felul de bolnavi în stare de ebrietate, căzuți prin vie sau pe stradă. Doar în noaptea trecută, la spital au fost aduși peste zece pacienți în stare de ebrietate cu diverse traumatisme craniene sau toracice. Dintre cei zece care au rămas internați, doi sunt în continuare în serviciul de Neurochirurgie. În prezent sunt cu toții tratați pentru a evita eventualele complicații pe care le-ar putea prezenta”.

Din păcate, nu doar cei care au băut peste măsură au ajuns la Urgențe. I s-a întâmplat și unui bărbat din Ivesți, care s-a dezecilibrat și a căzut în cada cu boască în timp ce făcea vinul pe care, spune el, nici nu prea îl bea.

Și când te gândești că abia a început să se înăsprescă mustul....

Gabriel Kolbay

Viitorul Muzeu al Satului din Galați



DE LA AUTENTIC LA KITSCH



≡ Sediul administrativ sparge... tradiția! ≡ Cu bani europeni, arhitectura dacică ≡ Soba - departe de original ≡ Acoperișul trebuie dat jos! ≡ La Cavadinești, cu sobă împrumutată de la Cabul!

La bursa locurilor de muncă pentru absolvenți

1.000 de posturi, 500 de cereri

- ▶ Angajatorii au pus la bătaie joburi de toate felurile
- ▶ Pe lângă agenții economice private și instituțiile statului și-au căutat, vineri, personal
- ▶ Oferta a fost cât se poate de variată - e nevoie de juriști, psihologi și arhitecți, dar și de muncitori calificați și necalificați
- ▶ Doar 280 de gălățeni au fost selectați

EVENTIM/3



Katia Nanu

katia@viata-libera.ro

După discursul președintelui ne lovim de un paradox. Una dintre temele abordate a fost cea a scăderii natalității, cu o prognoză sumbră asupra numărului de români care vor mai flutura tricolorul pe aceste meleaguri peste câțiva ani. Pe de altă parte, statisticile europene ne plasează în fruntea unui top al nașterilor în care mamele sunt minore. Adică tineretul, uncoi chiar fără buletin, din această țară se străduiește din greu să ridice indicele demografic și tot el este luat la ochi pentru faptul că își începe participarea la mărirea numărului de alegători înainte de vreme. E la fel de bizar ca desfășurarea unei campanii de prevenire a criminalității într-un liceu de fete. Unde mai potrivită ar fi vizita unui medic ginecolog. Sau la fel de vesel ca afișarea unor bannere din campania anti-fumat în centrul orașului, să vadă tot poporul caracteristicile fizice ale unei vedete dezbrăcate. Tinerii, căci ei sunt ținta principală a campaniei, sunt puși în fața unei adevărate dileme. Să-și procure o plăcere fumând sau făcând sex? Alternativă nu există. Și atunci, de ce să ne mai supărăm pe ei că încep să procezeze de la 11 ani? Mă bântuie încă răspunsul cinstit și defintoriu al unei mame minore la întrebarea cine e tatăl copilului său. „Nu știu” Vă dați seama ce lipsă de concentrare și ce aglomerație există deja în viața

copilei? Și exemplul se multiplică geometric la nivelul unei generații. Educația e fracturată grav și niciun ghips politic nu o prea poate salva în acest moment. Pentru că ea, educația care s-a refugiat prin școli în stupide ore de dirigenție sau simulare de acțiuni preventive, ar trebui să înceapă undeva în cei șapte ani de acasă. Or, în perioada asta, părinții nu prea știu ce fac pruncii

Fractura educației

lor, fiind ocupați cu munca peste hotare, și chiar dacă luăm un premiu Emmy pentru o întrebare fără răspuns, Europa nu ne rezolvă problemele restante din educație. În ograda românilor beneficiari ai alocațiilor pentru copii se pun bazele duplicității unei generații. Părinții postesc și își fac cruce când trec prin fața unei biserici, dar înjură copios la prima intersecție aglomerată, tot ei impun reguli copiilor - să nu bea, să nu fumeze, să nu umble brambura noaptea - dar își bat conștiincios nevestele, lipsesc de acasă, se îmbată vesel cu orice ocazie. Televizorul zumzăie zi și noapte trecând halu-

cinant de la știri sângeroase și scene decolate la analize economice și dezbateri politice cu Dumnezei. Cine ar trebui să schimbe canalul nu o face, cine ar trebui să respecte legea se uită în jur și se compară cu vecinul care nu a respectat-o nici el, iar cine crește copii ar trebui să-i mute în adâncul pădurii dacă vrea să-i ferească de mizeria și impostura cu care sunt servii aceștia în lumea în care trăim. Șansa celor săraci e nulă, mai ales dacă provin din mediul rural, șansa celor avuți se caută prin alte țări de soare mai pline, iar grijile actuale privind educația se transferă în statistici alarmante și promisiuni electorale. 15 septembrie vine încă mereu prea devreme pentru problemele învățământului, fie că e vorba despre construcția de școli, transport, încădrare sau calitatea materialelor didactice. Unde să mai încapă și educația? Pe care uliță, prin spatele cărui bloc sau prin ce bar, regulile din cărțile de religie, de informare sexuală sau pur și simplu de istorie și limba română își găsesc corespondența în realitatea românească?

Ieri, dintr-o Dacia, condusă de un bărbat cu părul aproape cărunt, a zburat în mijlocul străzii Brăilei o pungă cu resturi de mâncare. Nu am cum să află dacă flica sa a făcut un copil din flori sau dacă fiul său a lăsat din întâmplare o adolescentă gravidă. Dar aș putea să mi-l imaginez ușor în această postură.

Zilele revistei „Porto-Franco” - Ziua întâi

Umbra lui Hagiu la Bujoru

EVENTIM/4



Săptămâna Prevenirii Criminalității - în stradă

„Să vină Miliția Rutieră!”

OBSERVATOR/22



foto: Bogdan Codrescu

AWARD[®] EXCELLENCE European Newspaper AWARD

INDEX

ACTUALITATE.....2
EVENTIM.....3
EVENTIM.....4

NOI ȘI AI NOȘTRI.....5
MAPAMOND.....6
LIFE STYLE.....7

MARTOR OCULAR.....8
SPECIAL.....9
SPORT.....10

PUBLICITATE.....11-19
AGENDĂ.....20
MAGAZIN.....21

OBSERVATOR.....22



www.viata-libera.ro

Instantanee

Dida, Cerbul și PNL-ul

Greu. Da!... greu de tot s-au adunat liberalii pe scena Sălii Polivalente din București! Știm că luna nici iarba nu crește, dar parcă e prea de tot să întârzi aproape două ore cu un eveniment de talie națională cum e lansarea candidaților la uninomiale. Noroc de Bogdan Olteanu, "animatorul" show-ului extrem de rock, care

reușea să fie sarea și piperul intrării și nu căsca nimeni de urât. Nu că țin cu Olteanu, dar mă bate gândul că dacă era membru PC, poate, poate-l angaja Voiculescu - Camelia Voiculescu! - în locul lui Dan Negru. Deși, între noi fie vorba, nu cred că l-a depășit pe Florin Păslaru (supranumit DJ Păslu...) în vremurile bune ale Scrumbiei...

"Uite cine-i cântă lui Tăriceanu!"

Cu inima deschisă vă spun că am un respect deosebit pentru marea artistă Dida Drăgan. Dar când am auzit că imnul PNL va fi cântat de trei liberali, m-am uitat fix la Ludovic Orban. N-avea microfon! Mă tem că a fost lovitură sub centură: să nu fie lăsat să cânte în propriul partid! E drept, vocea lui, făcută pentru „Pușca și cureaua lată/ Ce fecior eram odată!”, piesă pe care l-am tot auzit cântând-o se potrivea și cu ritmurile rock: „Liber sunt, nesupus/ Sunt un om spre polul plus/ Iar deasupra mea/ Doar Dumnezeu va sta!“. Păcat, i-au luat „fața” omul cu Cerbul de Aur, Răzvan Krivach, Alin Văduva - care nici măcar n-a pupat Cerbul și Dida Drăgan. Am o dilemă, oare și Cerbul de Aur s-a înscris în PNL?

Să candidiez, să nu candidiez

Instantaneul din stânga jos a fost surprins chiar înainte de lansarea PNL, în curtea Sălii Polivalente din Capitală. Observați, Marius Stan stă la o distanță rezonabilă de președintele PNL Galați, Victor Paul Dobre, care îl privește pe deasupra ochelarelor. Ce și-o fi spus în gând președintele Oțelului: „Și dacă nu mă urc pe scenă ce-or să-mi facă? Oțelu' nu mi-l ia nimeni, că doar nu l-am înscris la partid...”

Foto: Anca Melinte



Orban, microfonul e la mine. Eu cânt în PNL

Anca Melinte
ancam@viata-libera.ro

Scena decolează!

Bogdan Olteanu se retrăgea câte un minuțel, își ștergea che-liuța cu un șervețel de unică folosință și revenea pe scenă. Mesajul era cam același: „Hai, băieți, cu lansarea odată!”. „Scena se pregătește să plece spre Parlament!”, a anunțat liberalul prima dată sperând că, în final, candidații se vor așeza la locurile lor, iar însoțitorii vor coborî în sală. Aș! „Candidații sunt rugați să ocupe locurile pe scenă, altfel riscă să le piardă! Sunt mulți interesați!”, a mai anunțat odată, cu substrat, doar, doar, liberalii vor intra „în dispozitiv”. În final, pentru că nu se întâmpla nimic, Olteanu a trecut la atacuri directe: „Cei care nu au locuri sunt invitați pe scaunele de parlamentar”. Asta a avut efect și manifestarea, în cele din urmă, a început.

la putere

Recirculați, vă rog!
Caldă, fierbinte

Între sfertul de oră al primarului și mâna Guvernului

Nu numai funcțiile de director se „recirculă” din când în când, ci și apa caldă... Între punctele termice și blocurile din Galați „sunt cam 600 km de conducte”, ne-a spus primarul Dumitru Nicolae. În trei ani, s-au înlocuit conductele vechi, prăpădite, cu 90 de



kilometri noi, izolați giugiu - la peste 20 milioane de euro. Dar, oricât ar fi dumnealor, conductele, de izolate, „dacă ai punctul termic într-o zonă, blocul în alta și te duci să te speli la bucătărie (sic!) sau la baie, constatăi că apa caldă vine după un sfert de oră. La un minut, dacă e la bloc cum e al meu, care are punctul termic la subsol.” Deci, sistemul trebuie reînălțat din loc în loc, ca să vină apa caldă ca în blocul primarului. Însă, din cele 120 de sisteme de recirculare, abia 20 la sută s-au refăcut. Mai întâi trebuie terminate reparațiile la subsoluri... Și „să nu-i vină în cap Guvernului acesta sau ăluilalt să ne reducă din banii pentru aceste modernizări!”, scui-pă-n sân primarul: 120 milioane de euro așteptați de la Guvern, în locul fostelor subvenții la căldură, interzise de UE după aderarea noastră... Că, dacă nu vin banii ăia, rămâne să... recirculăm și noi pe la blocurile călduțe. Poate chiar în blocul primarului...

Victor Cilincă
Foto: Bogdan Codrescu

La trei ace

Discursuri fără cravată

Umblă vorba prin târg că liberalii, la lansarea lor de la București, au primit ordin de la partid să se îmbrace la patru ace. E drept, toți arătau de parcă le picase șifonierul în cap - costum închis la culoare plus cravată sobră - și veniseră ambalați la cutie, ca să nu se șifoneze. Mult mai destinsă a fost atmosfera la Conferința Județeană PSD+PC, unde aproximativ 60 la sută dintre candidați, în frunte cu

președinții Dan Nica și Eugen Durbacă, nu aveau cravată. Mai mult, Gheorghe Saghian a renunțat și la sacou, preferând o geacă. Posesorii de cravată se uitau pieziș la cei fără și înălțau gâturile de parcă ar fi purtat medalii... Singura doamnă candidată, dr. Lucreția Roșca, a strălucit prin eleganță. S-au spus lucruri serioase, dar și cu umor, semn că nu trebuie să plesnești de sobrietate ca să convingi. Iată și topul

celor mai spumoase replici ale candidaților PSD+PC.

Pe firul scurt (și roșu)

Bogdan Ciucă: „Săptămâna aceasta am primit un telefon de la dl președinte Durbacă și mi-a spus: <<Ai grijă, miercuri, la Teatrul Muzical, să-ți pregătești un discurs>>. Ieri am primit un telefon și un senator, dl senator Saghian, îmi spunea: <<Măine să vii la teatru, ai un discurs, maxim trei minute!>> Astăzi am primit dimineață un telefon de la dl președinte Nica: <<Ai grijă, azi la șase la teatru!>> Zic dom'le, e groasă, trebuie să-mi pregătesc discursul, să-mi iau cravata aia frumoasă, roșie, și să nu depășesc trei minute. Mi-am decupat din discurs cât să fie de trei minute. Când am venit aici am înghețat: dl președinte Nica fără cravată, dl președinte Durbacă fără cravată, colegul Păslaru fără cravată, Claudiu Brânzan fără cravată. Zic: Hopa, stai puțin că este o discuție aici! Discret, mi-am scos cravata și i-am dat-o unui coleg gândind că așa voi intra și eu în rând cu toată lumea. Dar odată cu cravata parcă mi-a dispărut și discursul, și ce mi-a mai rămas din el, a fost făcut praf de antevorbitori...”

Ce nu știe Udrea

Mignonă și bătaioasă, dr. Lucreția Roșca este dovada cer-



„Mă iubeste femeile...!”



Uite după cine dansează Tăriceanu!



„Lucreția, fii bărbată!”

tă ce esențele tari se țin în sticlute mici. Nu degeaba a mărturisit că are susținerea tuturor doamnelor din partid. Întrebată dacă știe să tricoteze, dr. Roșca a replicat: „Dna Roșca știe tot, Elena Udrea nu știe ce știe dna Roșca”. Colegul de breaslă, dl Nicolae Bacalbașa; a sărit cu argumentul: „Și în privința dumneaei putem să-l cităm pe Caragiale: <<Zoe, fii bărbată!>>”

Diagnostic de la dr. Nechita

Dr. Aurel Nechita: „DI Nica totdeauna îmi spune, doctore, vorbește tu la sfârșit, pune-ne un diagnostic. Noi din față, candidații, suntem în bătaia puștii și nu știu câți vor rămâne în viață, dar ca medic vă garantez eu

„Eu, așa cum m-am angajat față de partenerii noștri turci, în fiecare noapte, la orele două, trei sau cinci dimineața, mă duc să văd cum lucrează - ne-a mărturisit primarul, fără să caște. Pentru că sunt câteva zone în oraș foarte-foarte fierbinți, dar care trebuie realizate.” Adică: de la Palatul Navigației până spre Șantierul Naval Damen este o „zonă fierbinte”! Nu, nu din cauză că au pus oștenii ghiari foc: după două bombardamente, în care pământul, betonul și asfaltul au acoperit succesiv tot felul de țevi sau fundații, săpăturile se împiedică la tot pasul și dau adevărate fierbințeli constructorilor...

Victor Cilincă

Necula predă Dreptul extratereștrilor în instituții gălățene

Supărat că unei membre PD-L nu i s-a permis să-și depună cererea de angajare într-o instituție, consilierul județean Marius Necula a încercat să explice că faptul este grav. „Dacă vreau să las o hârtie la o instituție de interes local sau central, chiar o tâmpenie dacă este - adică, dacă cer să intru în contact cu extratereștrii - acel funcționar este obligat să-mi preia hârtia și legea îl obligă să-mi dea un răspuns în 30 de zile!” Persoanei, trimise ușurel la plimbare, trebuia pur și simplu să i se înregistreze cererea și, dacă apărea ulterior vreun concurs, să poată fi chemată...

La Galați trebuie introdus ABC-ul: se vorbește de aeroport și de pod peste Dunăre, când nu se aplică drepturi elementare, ca dreptul la petiționare, dreptul cetățenilor de a fi luți într-o bază de date și de a li se răspunde, a adăugat Necula. Dar cu extratereștrii ce se întâmplă? De ce să nu fie înregistrați? Poate într-o zi va fi nevoie și de ei. Mai ales că un lider politic se plângea mai deunăzi că nu prea are cine candida la uninomiale - celebru sau bogat sau și-și...

Anca Melinte
Foto: Bogdan Codrescu

Victor Cilincă



Sărbătoare

Bere Gratis de zece ani

Formația Bere Gratis a împlinit zece ani de activitate, iar membrii trupei au sărbătorit prin muncă, ei susținând un concert la Zilele Tineretului din Mediaș, în



formația, în casa de discuri Nova Music. Membrii formației au primit două cadouri deosebite: primul a fost de la publicul din Mediaș, care la sfârșitul recitalului le-a cântat "La mulți ani!" și i-a aplaudat minute în șir, cel de-al doilea cadou a fost inedit, băieții primind fiecare câte o stea în constelația Ursă Mare. Fiecare stea a fost denumită Bere Gratis, având în completare numele fiecărui component al trupei: Mihai, Robert, Vlad, Marian, Nicu. Stelele sunt vizibile tot timpul anului (de la Observatorul Astronomic), iar coordonatele acestora se vor găsi în scurt timp afișate pe site-ul www.beregratis.ro. Fiecare membru al trupei a primit câte un certificat de înregistrare cu numele stelei și harta astrală pentru a-și identifica mai ușor "cadoul".

În urma agresiunilor, Oasis anulează trei concerte



Trupa Oasis și-a anulat trei concerte, pe care ar fi trebuit să le susțină luna aceasta, deoarece chitaristul trupei, Noel Gallagher, are trei coaste rupte după ce a fost agresat pe scenă, în timpul unui concert desfășurat la Toronto, informează site-ul oficial al formației, citat de AFP. Concertele urmau să aibă loc, la sfârșitul lunii, la Paris (Franța), Bodelva (Marea Britanie) și Koln (Germania). Potrivit formației, al cărui nou album, intitulat "Dig Out Your Soul", va fi lansat pe piață pe 6 octombrie, cele trei concerte vor fi reprogramate. Chitaristul trupei Oasis, Noel Gallagher, a fost spitalizat după ce a fost agresat de către un bărbat, pe scenă, în timpul unui concert pe care trupa îl susținea la Toronto, în Canada. Noel Gallagher, în vârstă de 41 de ani, cânta în momentul în care "a fost atacat de un bărbat neidentificat".

Aniversări

Cântăreața și actrița britanică Olivia Newton-John, la 60 de ani



S-a născut la 26 septembrie 1948 la Cambridge, iar la scurt timp s-a mutat, împreună cu familia, în Australia. Realizează primul album, „If not for you”, în anul 1971, în Marea Britanie. A realizat, apoi, între altele, albumele: „Olivia”, „Banks of the Ohio”, „Music makes my day”, „First impressions”, „Let me be there” – cu care a câștigat medalia de aur și care a ajuns în top 10 în SUA. În anul 1974 realizează materialul discografic „If you love me” – care a reprezentat un adevărat succes, piesa „I love you, i homestly love you” – inclusă în acest album, ajunge hit-ul nr. 1 în lume, iar în anul următor, „Have you never been melow” fiind cel de-al doilea hit care s-a situat pe locul 1 în toate timpurile. Tot în această perioadă a realizat albumul „Clearly love” – ce conține piesele de succes „Something better to do” și „Let it shine”. În 1976 realizează două materiale discografice „Don't stop Belevin” și „Come on over”, iar un an mai târziu scoate „My king a good thing better” și „Olivia Newton John's greatest hits”. În anul 1979 își schimbă stilul muzical trecând de la pop la rock, ieșind pe piața muzicală cu „Totally hot”, care a reprezentat un real succes, fiind incluse pe el piese precum „A little more love”, „Deeper than me night”, „Totally hot” și „Dancin'round and'round”. În 1983, Olivia începe să colaboreze cu John Travolta pentru piesa „The of a kind”. Din 1985 succesul comercial al cântăreței începe să decadă, albumele sale „Soul kiss”, „The Rumor”, „Warm & Tender”, „Back to basics” și „Gaia” – nu mai reprezintă succese atât de mari ca cele de dinainte. „Warm and Tender” realizat în 1989 nu prinde

foarte tare pe piața muzicală. În iulie 1992 Olivia află că are cancer la sân; este operată și urmează o perioadă de chimioterapie. În anii 1996-1997 cariera sa ia întorsături diferite începând să participe la o serie de show-uri televizate și să joace în pelicule TV. În anul 1998 revine și realizează single-ul „Back wiht a heart” – o excelentă combinație între pop și country. În februarie, același an, cântă în duet cu Cliff Richard înregistrând un adevărat succes. În anul 2000, concertează împreună cu australianul John Farnham în cadrul ceremoniei de deschidere a Jocurilor Olimpice de la Sidney; în anul 2001 efectuează un turneu pentru a marca 30 de ani de carieră muzicală.

(V.G.)

Dana Rogoz

Petrecere la Chicago



Vedeta Pro TV Internațional Dana Rogoz a petrecut la Chicago, în SUA, unde a fost invitată pentru a prezenta Festivalul Chicago's Taste of Romania, organizat de Branko Podrumedic, informează un comunicat. Experiența pe care a trăit-o alături de echipa ProTV Internațional și de toți românii pe care i-a cunoscut acolo a fost una cu totul specială, după cum spune chiar ea. „Am întâlnit atât de mulți români și au fost atât de draguți și de emoționați că suntem acolo, că nu îmi venea să cred ce se întâmplă și încă de la primul interviu pe care l-am luat m-au copleșit și pe mine emoțiile. Am primit foarte multe CD-uri cu muzică, filme, jucării și cărți de la cei cu care ne întâlnim și care veneau la standul ProTV Internațional ca să stăm de vorbă. Practic, în fiecare pauză de prezentare a festivalului, când nu eram pe scenă, eram sigur înconjurată de oameni care se bucurau să ne vadă”.

Sâmbătă - Duminică
27 - 28 septembrie 2008

Supliment gratuit

Cu lingurița sau cu polonicul

Nucile și fructele nucifere

pag. 3

Mari muzee ale lumii

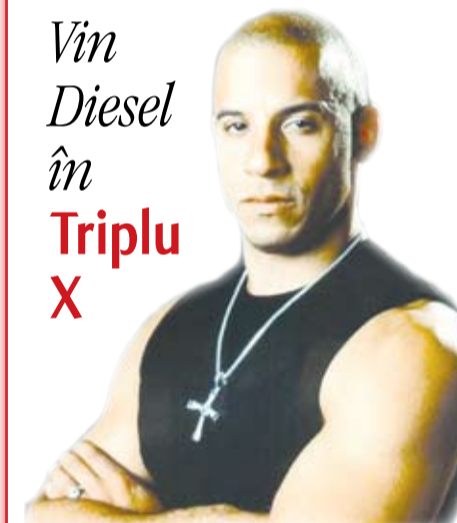
Muzeul Național din Varșovia

pag. 7

Jocuri

pag. 15

Vin Diesel în Triplu X



În această seară, la Pro Tv îl puteți urmări pe Vin Diesel în filmul Triplu X. Xander (alias Triple X), un mega-star al sporturilor extreme, se transformă în agent secret cu o misiune vitală: să salveze lumea în timp ce continuă să-și ia supradoza de adrenalină. Vin Diesel e Xander (alias Triple X), un star rebel al sporturilor extreme care și-a făcut o misiune din sfidarea autorității și semănarea anarhiei. Chiar de la primele cadre dramatice ale filmului, Xander execută o serie de cascadorii nerușinate cu ajutorul unei găști de demenți și difuzează în-treg evenimentul live pe internet, prin intermediul unei rețele de camere digitale plasate strategic. Și, evident, reușește să scape de un escadron de poliție care îl urmărește. Triple X e luat în custodia lui Gibbons (Samuel L. Jackson), reprezentantul unei agenții guvernamentale, care îl recurgează pe atletul sculptural, îl transformă într-un agent secret și îl trimite la Praga pentru a lichida o celulă teoretică - Anarchy 99 - condusă de Yorgi și de seducătoarea Yelena (Asia Argento).

T.M.

Catrinel Menghia

Cea mai sexy femeie din lume



Catrinel Menghia se pregătește ca pe 1 octombrie anul acesta să își serbeze ziua de naștere. La cei 23 de ani ai săi, are dimensiunile perfecte 90-60-90, iar numele ei este cunoscut de toți marii creatori de modă. S-a născut la Iași, dar și-a dat seama că poate cunoaște succesul doar în capitală. Așa că și-a urmat visul și acum a ajuns să prezinte pentru nume celebre în lumea modei. După ce s-a despărțit de Răzvan Fodor, celebrul creator de modă Giorgio Armani i-a fost ca un frate

mai mare. Armani a fost cel care i-a oferit primul contract important în afara granițelor țării. Tot Armani este cel care i-a prezentat pe actualul soț, omul de afaceri italian Massimo Brambati.

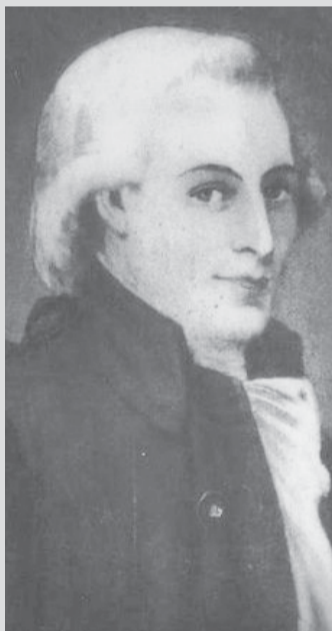
Frumusețea și dimensiunile perfecte i-au adus lui Catrinel Menghia o recunoaștere aproape imediată pe plan național și internațional. A fost desemnată în 2002, la doar 17 ani, "Modelul Anului" în România, ca apoi să fie preluată pe plan occidental de Agenția Major. Anul acesta Catrinel Menghia a fost votată,

de cititorii FHM, ca fiind cea mai sexy femeie din lume. Pictorialul ei a fost preluat de peste 20 de ediții internaționale. În prezent locuiește la Milano împreună cu soțul său, fost procurator la GEA Sport și colaborator permanent al unei emisiuni tv de fotbal din Italia.

Frumoasa ieșeană recunoaște că în Italia își cumpără tabloide, dar nu apare în ele și că nu se ceartă niciodată cu nimeni.

Spioni de carieră Giacomo Casanova

Casanova, născut la Veneția în 1725, este mai degrabă celebru pentru aventurile sale amoroase și pentru Memoriile sale care sunt cea mai bună mărturie a vieții din secolul al XVIII-lea, decât pentru cariera de spion. Datorită frumosului ajutor material de la diferiți bărbați înstăriți făcut cadou mamei sale (actriță), Casanova a putut să meargă la școală și să primească o educație aleasă. A devenit repede avocat, însă pasiunea sa erau femeile, femeile



din înalta societate, care i-au adus un statut social aparte și multă putere. A adunat avere la fel de repede pe cât a și pierdut-o: într-una din nopți a pierdut echivalentul de astăzi a peste un milion de euro. Lucrul care se povestește mai puțin despre el este faptul că între 1774 și 1782 a lucrat ca spion pentru Inchiziția venețiană. Nu se știe exact rolul pe care l-a avut, deoarece jurnalul său se termină exact în anul în care și-a început cariera de spion.

În 1782 a fost exilat din Veneția pentru că l-a calomniat pe unul dintre puternicii Veneției. După ce a fost exilat a devenit bibliotecar și și-a trăit restul vieții în slujba Chateaux de Dux în Bohemia.

foto Sorin Pană



Sunt la serviciu...
Încă un net
invizibil.
Refuz să-mi
mai pese!

De viață

Cablu wireless, negociabil

Elena Parapiru

O, download...

Internetul. Nu îți folosește la mai nimic, în fond. Dai căutări peste căutări, uiți ori-cum ce ai căutat, mai cauți o dată, downloadezi filme (bineînțeles, dacă ești pirat, nu dacă ești un om serios ca mine), te uiți pe You Tube și nu înțelegi cum ajungi să îți placă să pierzi timpul făcând nimic. Drama începe când net-ul pică și face BUUUM, iar tu rămâi la fel de singur ca înainte, dar mai puțin ocupat. Nașpa rău.

Pasul întâi

Te uiți cu nedumerire la comp. Reîncarci pagina – prost mai este net-ul ăsta, puteam să-mi iau unul cu viteză mai mare! Nimic. Tot texte stupide, conform cărora nu te pricepi tu să apeși butoanele și de-aia nu vrea Google-ul să se afișeze. Te uiți întrebător la pisică: cumva te-ai jucat la fire? Nope, zice că nu, azi a avut exclusiv treabă la nisip și la troaca de mâncare.

Împiedicarea

Pentru că deslușirea problemelor de conexiune provoacă de cele mai multe ori

crize de pipi, lași laptopul și îți duci nervii zdruncinați în altă parte a casei. Motanul își revine și țopăie ingenuu pe tastatură. „Apăsați butoanele”. Ce naiba mai este și asta? Mmmm, mai nimic, doar programul pentru orbi și vocea lui Sam, „the narrator”. Nimic îngrozitor, în cazul în care chiar te pricepi să umbli la prostia de calculator și să-l dezactivezi pe idiotul că pronunță toate mișcărilor pe care le faci. Pisica, în schimb, pare mulțumită – probabil înaintea nu era tocmai sigură pe mișcărilor ei...

O reclamație

„Poftiți la telefonul acela, anunțați Dispeceratul!”. Ah, de-abia aștept. Începutul zilei următoare promite clipe glorioase – funcționare de treabă, un sistem coerent, ie-te și un telefon! „Bla. Bla-bla. Bla bla bla? Bla! Blaaaa...”. Robotul vorbește, mă întrebă și își răspunde timp de vreo zece minute. „Nu avem operatori disponibili”, zice el fericit. Clanc. Ori este o glumă nouă, ori am să mor repede.

N-avem!

„Știți, nu este mai simplu să vă zic dum-

nevoastră că mi-a căzut netul?”. Sunt privită cu neîncredere: „Nu?”. Clipesc. „Serios, acum. Asta este o poantă, corect? Aveți treabă, că și eu am, nu pot să zac în telefon toată ziua. Trimiteți-mi o echipă acasă!”. „Nu se poate!”. Lacrimile îmi împăienjenesc ochii: „De ce?!”. „Păi, numai dispeceratul, care se poate conecta doar pe telefon, vă poate remedia defecțiunea. Noi nu avem cum”. „...și dacă nu răspunde?”. Blanc. Plec ca după primul episod din „Dosarele X”.

Deznodământ

Încă nu am net. Dar refuz să mă agit. Mai sună și alții, că netul lor este mort și că nu vine nimeni să-l resusciteze. Sun mai departe la dispecerat, poate se împiedică careva de telefon. Pe de altă parte, mare spanac. M-au ciuruit de banii de abonament. De timp. De Extraverbalul cumpărat pe sub mână. De convorbirile gratuite pe mess. De informațiile vitale, care nu îmi trebuiau. Încă un român fraier. Încă un net invizibil. Încă o dată agitație pentru nimic. Refuz să-mi mai pese. Și dacă tot sunt la serviciu, ia să vedem ce zice și You Tube-ul ăla...

Cu lingurița sau cu polonicul



Prof.dr.ing.
Viorica Maria Macovei

Nucile și fructele nucifere



Fructele nucifere

Denumirea de fructe nucifere este un termen general dat unor semințe sau fructe uleioase, uscate, ca de exemplu: nuci, migdale, alune, arahide, castane edibile, fistic, caju (anacard), nuci braziliene, pecan. Toate fructele nucifere sunt semințe, dar nu toate semințele sunt fructe nucifere. Fructele nucifere sunt formate atât din semințe, cât și din fruct.

Deși un număr mare de semințe și fructe uscate se numesc fructe nucifere, numai unele sunt considerate de biologi ca fructe nucifere adevărate. Ele sunt produse de plantă din ordinul

Valoarea nutrițională a nucilor

100 g de nuci curățate de coajă furnizează:

Carbhidrați.....13,7 g

- Fibre alimentare.....6,7 g

Grăsimi.....65,2 g

- Grăsimi saturate.....6,1 g

- Grăsimi mononesaturate.....8,9 g

- Grăsimi polinesaturate.....47,2 g

Proteine.....15,2 g

Vitamine

- Tiamină (B1).....0,34 mg

- Vitamina B6.....0,54 mg

- Folat (B9).....0,098 mg

Minerale

- Cupru.....1,6 mg

- Fosfor.....346 mg

- Magneziu.....158 mg

- Mangan.....3,4 mg

- Zinc.....3,1 mg

Conținutul ridicat de substanțe nutritive valoroase au condus la aprecierea că 100 de grame de miez de nucă echivalează cu 800 g de carne, din punct de vedere al nutrienților.

Fagale.

Din punct de vedere culinar termenul este mai puțin restrictiv.

În general, fructele nucifere au un înveliș verde cărnos la exterior sub care se află un strat protector lemnos – coaja, care înglobează miezul ce constituie partea comestibilă.

Studii recente au arătat că fructele nucifere au o acțiune protectoare asupra organismului, reducând riscul bolilor de inimă și diabet. Consumate ca parte integrantă a unei diete sănătoase, ele nu conduc la supraponderabilitate și obezitate.

* Diferite tipuri de fructe nucifere conțin diferiți nutrienți, dar în general acestea conțin:

* Cantități considerabile de acizi grași mono- și polinesaturați;

* Cantități foarte mici de acizi grași saturați;

* Flavonoide și alți compuși fenolici cu acțiune antioxidantă;

* Fibre alimentare;

* Proteine vegetale ce pot înlocui carnea și un conținut ridicat din aminoacidul arginină;

* Vitamina E, B6, niacină și acid folic;

* Minerale precum: magneziu, zinc, fier, calciu, cupru, seleniu și potasiu.

Nucile

Nucile reprezintă pentru noi cele mai importante fructe nucifere.

Nucul (*Juglans regia*) este nativ dintr-o zonă care se întinde din estul Balcanilor și până în Himalaia și sud-vestul Chinei. Cele mai mari păduri de nuci se găsesc în Kirghistan, unde se întind până la 1000-2000 m altitudine.

Nucul atinge înălțimi de 25-35 m, iar trunchiul poate ajunge la 2 m diametru. Din Grecia a ajuns în Imperiul Roman, unde a primit denumirea de „Juglans”, nume ce înseamnă „ghinda lui Jupiter”. Din Roma a fost distribuit în Europa de Vest și de Nord, în Anglia ajungând înainte de 1562. În America a ajuns în secolul al XVII-lea, după care s-a extins în Noua Zeelandă și sud-estul Australiei.

În prezent regiunile importante pentru cultura nucului includ Franța, Serbia, Grecia, Bulgaria, România, China, California (SUA) și Chile. Nucul este cultivat atât pentru producția de nuci, cât și pentru lemnul valoros pentru fabricarea obiectelor de mobilier.

Nucile se consumă ca atare sau în salate, produse de cofetărie și patiserie. Uleiul obținut prin presare este, de asemenea, foarte valoros datorită aromei lui foarte puternice (din 100 g miez de nucă se obțin 16 g ulei). Nucile verzi se consumă murate sau sub formă de dulceață. Frunzele și coaja verde se folosesc pentru produse tonice și lichioruri.

Nucile se consumă ca atare sau în salate, produse de cofetărie și patiserie. Uleiul obținut prin presare este, de asemenea, foarte valoros datorită aromei lui foarte puternice (din 100 g miez de nucă se obțin 16 g ulei). Nucile verzi se consumă murate sau sub formă de dulceață. Frunzele și coaja verde se folosesc pentru produse tonice și lichioruri.

Utilizările medicinale ale nucilor

Frunzele și miezul de nucă sunt utilizate pentru tratarea bolilor de stomac, a pietrelor la rinichi și vezica urinară, împotriva flatulenței, a viermilor intestinali, căderii părului și a mușcăturilor de câine. Ceaiul din frunze de nuc este recomandat ca tonic și pentru stimularea apetitului. În uz extern el este utilizat pentru tratarea reumatismului, gutei și a diferitelor boli de piele, ca de exemplu eczeme și herpes.

REȚETE DE WEEKEND



Nuci cu ciocolată și miere

Ingrediente: 2 cești zahăr, ¼ linguriță sare, 1 ceașcă nuci, 2 lingurițe unt, ¼ ceașcă miere, 1 tabletă de ciocolată amară, 1 ceașcă lapte.

Mod de preparare: Se fierb zahărul, ciocolata, sarea și laptele timp de 5 minute. Se adaugă mierea și menținem amestecul pe foc. Se adaugă untul și dăm totul deoparte până ce se îngroașă puțin. Se bate până se obține o cremă. Se adaugă nucile și punem amestecul într-o tavă. Când pasta s-a întărit puțin, se poate tăia în felii.

Cremă de nuci cu miere

Ingrediente: 80 g miere, 120 g unt, 120 g nuci, 1 gălbenuș, 80 g zahăr pudră, jumătate plic zahăr vanilat.

Mod de preparare: Untul, nucile, zahărul, gălbenușul și zahărul vanilat se amestecă, până ce compoziția începe să se albească. Se adaugă mierea și se omogenizează totul, cu mixerul.

Turtă dulce cu nuci

Ingrediente: 400 g miere, 125 g zahăr pudră, 4 ouă, 500 g făină, ½ linguriță bicarbonat, coajă rasă de la o lămâie, 100 g nuci curățate, 2 linguri ulei.

Mod de preparare: Se pune mierea într-un vas la foc mic și se amestecă până devine lichidă. Se dă la o parte, se lasă să se răcească și se adaugă zahărul, coaja de lămâie, bicarbonatul dizolvat în puțină zeamă de lămâie sau oțet. Se bate cu telul, punând și ouăle unul câte unul, până când compoziția devine spumoasă, apoi se adaugă treptat făina. Se pune într-o tavă de copt unsă cu unt sau cu ulei, iar deasupra se presară sferturi de nuci. Se dă la cuptor la foc potrivit pentru 25 minute. Se lasă în tavă până se răcește, apoi se scoate, se învelește într-un șervet și se lasă la loc rece o zi, două.

Mod de servire: se taie înainte de a servi în bucăți pătrate sau dreptunghiulare.

T. Miron

O biserică a Timpului

Imagini rare, emoție rară la "V.A. Urechia"

Detectivii bibliotecari...

Colecția Pencovici, CED și generalul

Cum mai trec uneori oamenii făcând vâlvă, dăruind, sacrificându-se și, totuși, aproape nelăsând urme în Istorie!

Dacă din cele în jur de 50 de exponate ale expoziției de carte veche, documente și imagini de odinioară, deschisă la secția de Colecții Speciale a bibliotecii "V.A. Urechia", majoritatea sunt



Regina Elisabeta a promovat costumul popular la Curte

Regina Elisabeta și sunt două fotografii ale plasticienei Gigi Arănescu Anderson, zece fotografii și litografii sunt donații ale unei doamne Pencovici, care și-a trecut cu modestie prenumele în inițială: C. Este vorba despre o donație mai mare, făcută în 1903, cuprinzând 50 de cărți și peste 200 de fotografii și litografii. Bibliotecara Valentina Oneț a făcut propriile investigații, ca să afle cât mai multe despre familia Pencovici. Astfel, a aflat că generalul Eustațiu Pencovici, născut în 1836, a fost ministru de Război în 1970, în Guvernul Ion Ghica.

A fost general de brigadă și șef de stat major în timpul Războiului de Independență din 1877. Între 1872 și 1901 a avut cinstea să fie numit delegatul României în cadrul Comisiei Europene a Dunării, ocazie care l-a adus la Galați.

Multe vânturi prielnice au adus în orașul nostru oameni care, deși străini de locuri, au lăsat ceva orașului. S-ar cuveni să ne amintim de ei.

Victor Cilincă

Colecțiile Speciale ale Bibliotecii v-au pregătit o surpriză expozițională!

Nu este o țărancă la târg, este o jurnalistă la Roma! O jurnalistă de la 1898! Ziarista Smaranda Gheorghiu (n. 1857) este surprinsă de vechiul aparat de fotografiat la Congresul Orientaliștilor

otecii. „Am asociat litografiile cu fotografiile care nu au fost niciodată expuse, dar și cu carte tipărită”, a mai explicat bibliotecara. Într-adevăr, imaginile vechi, în tablouri pe suprafețe generoase, dau impresia unor ferestre



Recunoașteți portretul lui Brâncoveanu...

de la Roma, îmbrăcată așa cum și doamnelor de la curtea regală, în frunte cu regina Elisabeta, le plăcea să poarte... Iată-l, într-o altă veche fotografie, și pe celebrul badea Cârțan, la poarta Universității Sapiența din Roma, după ce a plecat din țară pe jos, în opinci...

Acestea sunt doar câteva imagini dintr-o expoziție de documente rare, de carte foarte veche, litografii și fotografii de epocă, deschisă la secția Colecții Speciale a Bibliotecii „V.A. Urechia”. „Am căutat să punem în valoare costumele de epocă aparținând fiecărei minorități etnice gălățene, pentru că am considerat că și costumul reprezintă o trăsătură a unei naționalități, prin costum aceasta se poate exprima”, a explicat la deschiderea publicului român și străin bibliotecara Valentina Oneț, șefa secției Colecții Speciale a bibli-

teci. „Am asociat litografiile cu fotografiile care nu au fost niciodată expuse, dar și cu carte tipărită”, a mai explicat bibliotecara. Într-adevăr, imaginile vechi, în tablouri pe suprafețe generoase, dau impresia unor ferestre



Un monument al tiparului, semnat de Cantemir



Bibliotecara Valentina Oneț, șefa secției Colecții Speciale, în expoziția sa

foarte vechi, vezi o carte în limba ebraică, de la 1633, apoi multe cărți în limba greacă – este un fond de carte foarte bogat; iată un dicționar tipărit la Veneția în 1714. În limba germană, apare o ediție a Istoriei Imperiului Otoman, scrisă de Cantemir și tipărită la Hamburg în 1745. Dar și o Istorie universală tipărită în 1544, în limba italiană. O altă carte, care vorbește despre valorile morale ale poporului român - „Observatione istorice e naturale e politice” – a fost scrisă la sfârșit de secol XIX de consulul Austriei la București.

Majoritatea fotografiilor sunt donate chiar de Urechia. Un album tipărit la Paris în 1843 cuprinde desene după frumoase

costume românești. Altă fotografie: regina Elisabeta, în costum național, ca și doamnele sale de onoare, alături de Carol I, cu o însemnare pe marginea fotografiei, din 1898, a lui Urechia.



Costum vechi din "Hermanstadt"

În alte fotografii o vedem pe regina Maria, românce memorandiste, dar și fotografii mai noi: de pildă, pictorița româno-americană Gigi Arănescu, îmbrăcată în costum național. „Majoritatea exponatelor provin din donația lui V. A. Urechia, unele sunt foarte rare”, ne atrage atenția dna Oneț. Chiar și așa, simți nevoia să pășești încet, ca într-o biserică a Timpului!

Text și foto: Victor Cilincă

1903

Spini în "talpa țării"!

Am văzut de curând, la Muzeul Brăilei, un prim documentar, din 1929, despre cercetarea socio-etnografică din timpul lui Dimitrie Gusti. Țărani ardeleni, luminoși, mergeau la câmp, nu numai la hore, în straie populare. Să fie influența Imperiului Austro-Ungar, să fie moștenirea dacilor, nealterată de năvăliri barbare și amenințarea năvălirii turcilor și a hoardelor tătare? Să fie și puțină cosmetizare, filmul urmând să fie prezentat, ca o reclamă pentru țară, pe la expozițiile internaționale, iar specialiștii să fi fost exacti doar în cele notate, înregistrate pe discuri de ceară și fotografii? E greu de spus. O broșură de Ion Slavici, tipărită la început de secol XX, recomanda românilor din Regat să imite exemplul ardelenilor, care nu aruncau lături în stradă, ci puneau flori, pietruiau ulițele, săpau șanțuri de scurgere, lucruri care s-au lăsat așteptate însă, în unele sate, până prin epoca proiectelor cu finanțare UE. Ce am aflat sigur - dacă putem fi siguri de aprecierile unui document declarat științific, publicat de un for serios în Iași anul de grație 1903 - este că, puțin înainte de Răscoala din 1907, mizeria, sărăcia, alcoolismul, lipsa de morală afectau un ținut de lângă fosta capitală a Moldovei, care probabil că nu era unicul. Pentru cei care preferă păstorițele îmbrăcate în voal și ciobanii cântând din fluier, trebuie să fie o dezamăgire să citească cele ce urmează. Dar numai asumându-ne trecutul putem evita pe viitor să-l repetăm...



Comuna celor 100 "litruri" de coniac!

► „Învățătorul o duce
drug și o întoarce butuc”

Înainte de a-i căina pe țăranii puși la muncă, să-i vedem așa cum i-a văzut și domnul Florescu: la cârciumă. Cam ca azi, când vin soldații și voluntarii să le ridice diguri de saci...

„Adunarea locuitorilor, și când au câte ceva grav, și când n'au nimic, e la crășmă, că doar acolo e forul românului.” la să vedem: la aproape 6.000 de locuitori, „sunt 21 de cârciume ținute de Români. Se consumă vin în cantitate de 93,614 litruri, rom 21 litruri, rachiu 31860 litruri, și cognac 100 litruri.” O comună de rachieri, cum s-ar spune. În altă parte, Florescu notează, la cheltuieli, trei până la cinci litri de rachiu, la un leu 20 litrul, numai „la serbetori”, pentru acasă...

Dar nici autoritățile nu le cătă-n coarne: „Primarul și Notarul de binele și înflorirea țăranului nu prea se îngrijesc. Pot servi ca model de mândrie, de lux, de ori ce, afară de om care să se îngrijească de interesele vitale ale țăranilor. Pentru acești oameni nimic nu e mai înjositor, de cât a fi și a veni în atingere cu țăranii./ Se țin predici din când în când. Preoții fac agricultură până la 6 sau 7 fălci și alții se aruncă și la mai mult, pentru că li e ușor, de oare ce lucrează cu țăranii cu care au o învoială verbală, care dacă nu-i fac treabă, îl fură sfântul la vre un act moral-religios. Primarul și Notarul fac și ei agricultură, dar tot de plească. Ară pe degeaba pământ, zile de lucru etc. Pe Primar și notar țăranii îi respectă de frică, căci de ei sunt legați cu toate interesele.” În alt capitol, aflăm despre dascăli: „Învățătorii n'au nici casă, nici pământ; cu preotul se întâmplă de alminterea: el are și casă și pământ, iar afacerile îi rentează. Învățătorul în schimb e ca o secere uzată și se asvirle unde nu tună. Preotul duce bine, trăește cum se cade, iar învățătorul o duce drug și o întoarce butuc.”



Școala de Stat la 1921

bine acoperite. A intrat în tradiție: primarul, notarul, preotul și învățătorul erau crema satului. Florescu scrie, însă: „Mai toți învățătorii se bucură printre săteni de o influență nu tocmai merituasă, fiind că puțini se încred în ei. Starea lor materială e cât se poate de tristă. De alt-fel, mai nimic nu găsești în ograda lor. Învățătorii sînt călăuziți de ideea apostolatului, - un apostolat vitrig, un cuc crescut de o privighetoare. Nu samănă întru nimic cu preoții. De pildă, nu am putut înființa o societate de Economie fără ajutorul preotului”, notează Florescu, dovedind experiența care l-a făcut să tragă concluzii

ile „raportului” său prea puțin entuziast... „Prin stare materială de care dispune, Preotul și mai cu samă datorită atribuțiilor sale puțin jignitoare intereselor materiale ale țăranilor, și câte o dată fiind că ține politica Comunei în mână, preotul a ajuns a fi cel mai influent factor, cu toate că e cel mai puțin muncitor. Dacă țăranul nu face popei pe plac, îl observă (apostrofează, n.n.) în public, îl șicanează la vr'un serviciu religios și câte altele; <<și nu mai dea Domnul, câte îndură la țară omul>>.”

(Va urma)
Victor Cilincă

„Dulceața” lui Florescu

Am găsit la Biblioteca Județeană „V.A. Urechia” un document extrem de interesant, publicat în Arhiva Societății Științifice și Literare în 1903 - al paisprezecelea an de apariție. Sub titlul „Anchete rurale”, am găsit aici o anchetă semnată de P. Florescu într-o comună cu nume poetic - Șipotele, din județul Iași. Ancheta fiind înregistrată în dosarul XIII al Arhivei. Editorul ne avertizează încă de la începutul lucrării: „Atragem deosebita luare aminte a cetitorilor asupra eminenței cercetării (s.n.) de mai jos, unul din tablourile cele mai adevărate a le stărei populației rurale și a nevoilor ei. (s.n.)” Și a năravurilor ei, am adăuga...

Atragem atenția asupra limbajului autorului, de o plasticitate care îl face de rușine pe orice scriitor, deși este vorba despre cercetare științifică. Dar, se știe, doctoriile se iau cel mai ușor cu dulceața...

Școlarul: „Un cuc crescut de o privighetoare”

Trecem peste descrierea așezării satelor, ca să ajungem la oameni. Notăm mai întâi structura etnică destul de complexă: din 5.848 de locuitori, 89 erau evrei, armeni, germani și unguri. Armenii, de pildă, comercializau alcool. Ceilalți erau mecanici la moștile arendașilor și proprietarilor, negustori de mărunțișuri sau „pitari”. Astfel, mica industrie și comerțul erau



Țărani cu glugi. Foto arhivă Muzeul Etno al Transilvaniei

„Starea fizică și morală a locuitorilor”

Așa arată titlul capitolului, care începe încurajator: „Locuitorii sunt la înfățișare viguroși și plini de vioiciune. Mai cu samă sunt vioioși când au bani, sunt triști și monotoni când chimurul li-i deșert./ boalele sunt răspândite. Leacurile la care țin cu sfințenie țăranii sunt cele băbești. Așa pentru vătămătură [-] rachiu, pentru udmă (șopîrlaiță), tot rachiu etc.” Cu „etc” se ajunge la cei aproape 32.000 litri consumați pe an!... Cât despre mâncare... „Hrana obișnuită e mămăliga și borș cu crupe, aceasta mai ales pentru cei ce m'au vaci.” Dar despre asta o să mai vorbim și altă dată...

Victor Cilincă

Realități europene

Român=Rrom=Discriminat?

«Un țigan intră într-un bar, se așază la o masă și strigă către barman: -Chelner, un rom aici! la care barmanul îi răspunde: - Te-am văzut, dă-te dreacu!» a fost un banc pe care l-am primit acum câteva luni prin Yahoo Messenger. Sinceră să fiu, nu pot să spun că nu m-a amuzat, însă tind să cred că pe unii astfel de vorbe nu doar îi amuză. Le satisfac o nevoie morbidă de a-i ironiza pe rromi.



Din ce în ce mai mulți români pun succesele lor din străinătate pe seama unei impresii greșite (pusă pe seama rromilor) de la care pornesc străinii întotdeauna când e vorba despre ei. S-a dezvoltat în România chiar un fel de cult (la care aderă din ce în ce mai mulți români) al celor care, neavând cu ce altceva să-și omoare timpul, și-l dedică în totalitate discriminării rromilor, inventând povești și bancuri despre aceștia. Se tot spune că, din cauza existenței rromilor la noi în țară, noi suntem discriminați și nu ni se oferă șansa de a arăta, în străinătate, de cât efort suntem în stare. Dar este oare într-adevăr vorba despre o discriminare a noastră din cauza lor sau mai degrabă de o discriminare a lor, din cauza faptului că sunt români? Nu de alta, dar țigani mai au și alții...

Aproape că am și uitat să ne mai gândim la alte posibile cauze ale problemelor noastre. Din start, dăm vina pe rromi! Totuși, avem la îndemână, cred eu, destule exemple de români care au plecat în străinătate, la început au fost tratați cu rezerve, dar acum sunt foarte respectați și apreciați. Indiferent de culoarea pielii sau de apartenența etnică. Iată o poveste din spatele unui asemenea român.

Poveste cu parfum de Galați

Era o tânără ca multe altele, însă cu o inteligență cu adevărat ieșită din comun și cu aptitudini deosebite pentru disciplinele realiste: matematică, fizică, chimie. Rezultatele foarte bune la școală, după care bursele și de studiu și de merit de la facultate, nu au întârziat să

apară, bineînțeles. După terminarea facultății de inginerie, a fost angajată în Combinatul SIDEX, unde a rămas însă doar pentru un timp, deoarece i s-a propus să lucreze ca profesoară la Facultatea de Mecanică din cadrul Universității «Dunărea de Jos» Galați. A lăsat în urmă combinatul, dar a continuat să facă performanță la catedră. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate: prima mare răsplată a venit în anul 1992, oferindu-i-se ocazia de a pleca de mai multe ori, timp de câte 3 luni, cu studenții săi în Franța, la Antibes. Pe atunci, francezii nu știau prea multe despre țara noastră, iar lucrurile pe care le știau erau mai degrabă negative, așa că a fost destul de greu de luptat, la început, cu ideile lor preconcepute. Au apărut întrebări penibile: «Dar pe voi vă duce trenul numai până la graniță, nu? Și de acolo cu ce mergeți până în orașul vostru?». Cu toate eforturile tinerei și ale studenților de a le explica situația la noi în țară, străinilor le-a fost destul de greu să realizeze cum stau lucrurile de fapt.

În lumea bărbaților

În anul 1998, profesoarei noastre i s-a propus de către un profesor francez un stagiu postdoctoral de un an în Paris. După acest stagiu, în anul 2000, i s-a propus din nou să lucreze în același laborator de cercetare din Paris. De data aceasta, era vorba de stagii de câte 4 luni, timp de trei ani, în care pleca în urma câștigării unui concurs. Astfel, iat-o ajunsă din nou printre francezii cu idei preconcepute. Discriminările nu erau cauzate acum doar de asemănările făcute între români și țigani, ci erau generate și de sex, căci, fiind femeie într-o astfel de meserie, preponderent masculină, a trebuit să înfrunte și reacții nu tocmai plăcute. Spre exemplu, un bărbat, extrem de uimit că ea era singura femeie care a participat cu o lucrare la o sesiune științifică, i-a spus: «Ați avut mare curaj să veniți aici să prezentați o lucrare, numai între bărbați!». Tânăra noastră profesoară nu s-a lăsat însă intimidată și i-a replicat: «Nu știți că este sesiunea științifică a bărbaților!».

Măsura lucrurilor

De-a lungul perioadei petrecute la Paris, tânăra româncă a trebuit să facă față multor lucruri neplăcute. Evident, i-a văzut pe cerșetorii din metrou, evident, i-a auzit vorbind între ei când în țigănește, când în românește, evident, a trebuit să facă față frecventelor comparații dintre români și țigani. Însă a



trecut cu bine peste toate. Prin intermediul muncii sale deosebite a reușit să le demonstreze câtorva francezi că greșesc enorm. Și-a făcut chiar câțiva prieteni printre francezi, care au apreciat-o extrem de mult și au tratat-o deosebit de frumos. Au invitat-o în repetate rânduri să vină și doar în vizită în Franța, nu numai ca să muncească și ea, la rândul ei, i-a chemat să viziteze România. În anul 2003 a vizitat pentru prima oară România o colegă de serviciu din Franța de-a profesoarei noastre, care a plecat extrem de impresionată de ceea ce a văzut aici: de mănăstirile din Nordul Moldovei, de relieful și de toate micile «minuni ale naturii» pe care țara noastră le are, precum și de oamenii pe care i-a întâlnit. Întoarsă acasă, le-a povestit multor prieteni și colegi francezi ce minunății a văzut, arătându-le poze din România și îmbiindu-i să o viziteze și ei. De atunci, mulți continuă să vină aici, pentru a vedea totul cu ochii lor. Un prag psihologic a fost trecut.

Fenomenul nu poate fi complet eradicat

Din păcate, chiar și acum, după ce s-a aflat cum stau de fapt lucrurile la noi în țară și se știe că nu suntem poate nici mai buni, dar cu siguranță nici mai răi decât alții, ci pur și



simplicii oameni, televiziunea din Franța continuă să prezinte știri despre țiganii de la noi sau despre copiii născuți cu malformații, ca și cum am fi toți așa. Evident, cei câțiva pe care profesoara din povestea mea i-a întâlnit (și ca ea sunt destui români de ispravă), știu care este realitatea. Idei preconcepute continuă să existe însă și în continuare românii care călătoresc în interes de serviciu sau pleacă în vacanță în străinătate se pot lovi de aceleași probleme, pe care trebuie să le înfrunte, la rândul lor. Un lucru e evident: nu putem doar să stăm cu mâinile în sân și să așteptăm ca statul sau alte persoane să se ocupe de problema discriminării în locul nostru. Cine știe, poate dacă mai mulți români ar urma exemplul acestei tinere și ar schimba, fiecare, părerea a măcar zece oameni, ar rămâne mai puțini străinii cu astfel de idei preconcepute despre români. Și cum poți să le ceri, de exemplu, să nu-i mai discrimineze pe rromi, dacă nici în țară nu a fost rezolvată această problemă.

Deși în Ordonanța Nr. 137 din 31 august 2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare se vorbește despre «refuzarea accesului unei persoane



sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace» ca fiind o formă de discriminare, unii șoferi de autobuze continuă să îi dea jos pe rromi, din cauza etniei lor. Și deși în articolul 26 al aceleiași ordonanțe se menționează că o astfel de faptă «se sancționează cu amendă de la 400 lei la 4.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 600 lei la 8.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate», nu îmi aduc aminte să fi observat că vreo unul dintre toți acești șoferi de autobuz este tras la răspundere, nici măcar de către ceilalți pasageri. Și asta fiindcă oamenii se simt probabil amenințați de această minoritate, iar atitudinea șoferului le oferă un minim de siguranță; astfel, ei consideră această atitudine una corectă și nici nu se gândesc că ar trebui să o reclame la poliție. Iar faptul că discriminările continuă să existe, indiferent ce și cât se face împotriva lor la nivel instituțional, se poate observa și la scară mult mai largă, aruncând o privire asupra întregii lumi. Puterea de a schimba ceva stă, în primul rând, în fiecare dintre noi. Și dacă, până la urmă, dreptatea absolută chiar nu există sau, cum spunea Silviu Dachin, «dreptatea absolută nu e altceva decât părerea lui Dumnezeu», poate că fiecare dintre noi îi revine responsabilitatea de a face dreptate refuzând să-l nedreptățescă pe cel de lângă el doar fiindcă are pielea de altă culoare, fiindcă este bărbat sau femeie, creștin sau musulman etc.

Așadar, ne trebuie, oricât de vitrege ar fi condițiile, suficientă voință să demonstrăm că ne dorim ceva cu adevărat și că merităm să obținem ceea ce ne dorim, așa cum a făcut tânăra, luându-și inima în dinți și plecând singură într-o țară străină, înfruntând jignirile și comparațiile făcute între ea și rromii cerșetori, combătându-le cu explicații realiste.

Vă întrebați probabil ce anume m-a determinat să abordez această temă și de ce nu mă pot împiedica să fiu puțin pățimașă. Tânăra despre care v-am vorbit și alături de care am trăit, într-un fel, nedreptatea discriminării, este mama mea. Evident, cea mai bună mamă din lume!

Raluca Maier

Mari muzee ale lumii

Muzeul Național din Varșovia



Clădirea muzeului



Jan Matejko: "Bătălia de la Grunewald" (1878)

Încă din anul 1862 exista la Varșovia Muzeul de Arte Frumoase ce adăpostea 200 de tablouri – pe care comerciantul Pietro Fiorentini le lăsase prin testament Școlii de Arte Frumoase. Colecția a crescut la început prin donații, iar în anul 1922, după recucerirea independenței Poloniei, a fost deschisă publicului.

De la 200 la 780.000 de exponate

Clădirea actuală a muzeului (ce prezintă lucrările din patrimoniul Muzeului de Arte Frumoase inițiale, precum și altele adunate în timp) a fost construită în perioada 1926 – 1938, după planurile arhitectului Tadeusz Tohwinski. Atât colecția, cât și clădirea au suferit pagube importante în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, în cadrul operațiunilor de distrugere a Varșoviei de către Hitler. Pagubele au fost reparate și s-au făcut noi achiziții. Muzeul deține în prezent un număr impresionant de 780.000 de exponate: tablouri, sculpturi, desene, obiecte antice și monede. Există un departament de antichități egiptene,

precum și unul cu descoperiri din Mesopotamia, multe dintre exponate fiind anterior în posesia familiei nobile Czaroryski. Colecția de obiecte grecești este și ea foarte bogată. Multe dintre piesele medievale sunt originare din biserici din regiunea Grand-sk-ului și din Silezia Inferioară. Picturile din epoca Renașterii și a Barocului – incluzând lucrări de Leonardo da Vinci, Rembrandt, Jordanes și Lucas Cranach cel Bătrân – provin în majoritate din colecția unei alte familii aristocratice, Potocki.

Arta poloneză, la loc de cinste

Lucrările poloneze de artă constituie obiectul unei griji particulare din partea instituției. Dintre cele peste 7000 de tablouri poloneze, cca 400 sunt expuse în nouă săli. Primul punct de atracție este secolul al XIX-lea, cu teme istorice și patriotice, al căror cel mai de seamă reprezentant este Jan Matejko. Unul dintre tablourile lui Matejko expuse în muzeu este «Bătălia de la Grunewald» ce ilustrează victoria armatei poloneze asupra cavalerilor teutoni

din anul 1410, iar lucrarea lui Teofil Kwiatkowski (1809 – 1891) «Poloneză de Copin – bal la Hotel Lambert din Paris» este un imn dedicat

puterii culturale a națiunii poloneze, divinizându-l pe faimosul compozitor Frederick Chopin. Arta poloneză din secolul al XX-lea este reprezentată, printre alții, de Tamara de Lempicka – singura pictoriță în stilul Art Deco al anilor '30, care a avut o influență decisivă asupra artelor plastice (majoritatea lucrărilor sale au fost create la Paris, iar artista a murit în Mexic), de Stanislav Witkiewicz (care își spunea Witkacy), pictor de portrete din lumea bună din

Polonia (i-a pozat chiar și mareșalul Pilsudsky) și un scriitor important. Muzeul Național expune din tablourile sale și «Poveste de zâne», creată în anul 1921 – o pânză agitată de o mișcare violentă, cu o paletă de culori intense, într-un sens un exemplu de fovism polonez. Artiștii polonezi au fost implicați în mișcările de avangardă, europeană sau americană, ajungând renumiți în arta postelor. Acestea pot fi admirate pretutindeni în lume, iar Muzeul Național expune (cu mare și justificată mândrie) multe dintre ele.

(După „100 cele mai frumoase muzee ale lumii”. Editura BIC/ALL).

Virgil Guruianu



Leon Wyczolkowski: "Pescari în baltă" (1891)

Destinații turistice Varșovia

Este capitala Poloniei din 1596, când Regele Sigismund al III-lea a schimbat capitala de la Cracovia. Municipiul este de asemenea capitala voievodatului Mazovia fiind localizată în partea central-estică a țării. Varșovia este cunoscută printre capitalele din Europa nu pentru mărimea sa, vârsta sa, sau frumusețea sa, ci pentru indestructibilitatea sa. Este ca o pasăre Phoenix care a renăscut de mai multe ori din cenușa războiului. Suferind daune mari în timpul ocupațiilor suedeze și prusacă din 1655-1656, a fost asaltată din nou în 1794, când armata rusă a masacrat populația din suburbiile orașului. În timpul celui de-al doilea război mondial, orașul a fost complet distrus din ordinul lui Hitler, suburbiile evacuate, iar toate clădirile dărâmate. După război locuitorii Varșoviei s-au întors, iar orașul a revenit la rolul său de capitală a Poloniei și de centru social, politic, economic, științific și cultural al țării. Multe dintre străzile, clădirile și bisericile istorice au fost restaurate conform formei lor inițiale. Centrul istoric al Varșoviei a intrat în 1980 pe lista UNESCO a Locurilor de Moștenire Mondială. Din a doua parte a secolului al XVIII-lea, stema Varșoviei a fost o sirena cu sabie și scut în mâini, reprezentând creatura care, conform legendei, a condus un prinț la acest loc, cerându-i să fondeze orașul. Motto-ul orașului este "Contemnit procellas" ("Învinge furtunile"). Obiective turistice ce atrag an de an numeroși vizitatori sunt: Muzeul de Istorie al Varșoviei, Palatul Regal, admirabil reconstruit după planurile originale și care adăpostește adesea expoziții și galerii de artă, Palatul Culturii și Științei, construit după modelul arhitectural al Universității din Lomonosov din Moscova, situat chiar în centrul orașului, oferă o panoramă superbă asupra Varșoviei celor care urcă pe terasa clădirii. Mai poate fi vizitat Muzeul Răscoalei din Varșovia, unul dintre cele mai frumoase muzee din țară, care oferă vizitatorului informații asupra celui mai tragic episod din istoria orașului. Parcul Łazienki și Palatul oferă o incursiune interesantă pe terenurile imperiale ale Poloniei de altădată. Plimbarea pe aleile parcului prilejuiește frecvente întâlniri cu veritabile, foarte prietenoase cu turiștii. Piața orașului vechi este străjuită de statuia Sirenei, simbolul Varșoviei.

(surse online)

*Ghostwriting –
Un dialog cu
morală (IV)*

Vorbesc și eu...

Visăm, trăim,
visăm altceva,
trăim din nou...

Kant e ca un maraton al visurilor. Kant e ca un supra-om, sau dacă vrei sub-om... Kant nu e om. Kant e cannot. E can't. Îți dai seama, dacă am fi toți ca el? Hehe... viața sexuală a domnului Kant s-a rezumat la... Hehe... câteva rânduri, că restul erau de umplură. Foarte amuzant, să refuzi plăcerea corpului în favoarea plăcerii (?) spiritului... Hehe, nu știa ce pierde... Păi da, măi M, nu știai că vorbesc numai de pe dealuri? Acolo bate vântul cel mai puternic. Dincoace vine o idee de Eliade și te pătrunde până la ultimul neuron... De dincolo, o idee de Kant care îți spulberă și ultima rezervă de autorespect... Și la urmă, bate Camus care te încălzește, îți intră până la suflet și te roade, te macină ca pe o piatră ce ai devenit... citind. Pe dealuri. Iarnă, vară, toamnă, primăvară. Zi sau noapte. De pe dealuri. Foarte frumos acolo, ar trebui să încerci și tu. Serios acum. Pe dealuri. La țară. Verde. Albastru. Soare. Fără negru. De la pagini. Curat. Simplu. Frumos. Estetic.

Sau aistheteik? Simțuri. Simți. La maxim. Fără cărți. Fără tastaturi. Doar natură. Atât. Punct. Hehe. Smiley. Poze. Fără. Pagini. Multe. Seci. Anoste. Urâte. Murdare. De. Geaba. Și nu scrii. Doar... Re-creezi. Te. Frumos. Smiley. Punct.

Concluzia? Mai și expiră, dacă nu – îți pierzi frazele. Mă duc să ex... plodez.

Ionel Crețu

Pas spre ieri



În încercarea mea de a porni cu dreptul către realitatea mea stângă, mă trezesc mai puțin eu și mai mult tu în fiecare zi. Dezgolesc ciudat tălpile de atingerea dimineții și îmi privesc încă o dată chipul. Destul de prietenesc chipul meu azi, brațul meu stă încă sprijinit de același

genunchi gol.

Hai să încercăm să iubim o idee. Ideea de timp pătruns în fiecare clipire a trupului tău, ceasul aparent format din alb și negru, secunda în care poți alege, minutul în care poți avea culoarea pe care o simți în vene, în care te cufunzi dimineața.

În ideea asta de timp oricât de mult ne-am dori perfecțiunea, am putea simplu să trăim același minut în imperfectul său miez, pentru că perfecțiunea nu e nimic altceva decât trăirea timpului prin simplitatea sa imperfectă.

Întotdeauna vom avea libertatea de a alege, libertatea între pasul trecut și cel sub semnul căruia triumfă viitorul. Dacă vrei să-ți trăiești propria idee, fii tu cel care dă contur timpului, întreaga zi e doar împletirea orei cu minutul, a minutului cu secunda în care te regăsești diminețile. Hai să iubim o idee, trecutul nu se va sfârși niciodată, secunda pe care ai început-o azi face parte deja din trecut. Hai să iubim o idee, ai șansa cu fiecare bătaie de ceas să construiești propriul timp, perfect, sub umbra sa imperfectă.

Adina Coșeru

Pictură pentru renaștere

Pictezi viața. Din multitudinea de culori, care mai închise, care mai deschise, le alegi pe cele care îți redau, cât mai real posibil, toate experiențele: maro, galben, verde ofilit...

Deodată relizezi că, amestecând culorile pe paleta vieții, ai creat toamna, așa cum o arată și vremea și așa cum probabil te simți acum.

Îți pictezi toamna fiindcă știi că ceva urmează să se termine. Totodată, îți păstrezi un miez de speranță înăuntrul tău, că lucrurile vor reveni, într-o bună zi, la normal, că negrul aproape iernatic va deveni alb primăvăratic. Această zi nu va întârzia să apară. Mai sunt șase luni până atunci, ai timp destul deocamdată să te concentrezi pe imortalizarea iernii, pentru ca,

într-un final, să renaști.

Viitorul mă cheamă

Stau, privesc și meditez. Stau, pentru că nu-mi găsesc, momentan, o ocupație mai interesantă, privesc pentru a nu știu câta oară orașul înecat de nori și mă gândesc la mine. Mă întreb ce caut eu aici, de ce nu sunt în altă parte, de ce sunt eu și nu altcineva. Mă trezesc visând la o altă viață, perfectă, la un viitor perfect, mai exact.

Brusc, o melodie franțuzească mă aduce la realitate. Of, iar am dormit. Acum mă cheamă o altă zi, alte întâmplări, ce să mai vorbim. Mă cheamă viitorul. Sper să sune bine și mâine!

Emilia Băcanu



Leonardo da Vinci - Madonna Benois. Muzeul Hermitage, St. Petersburg, Rusia.



Dascălii noștri

Profesoara Sofia Bâra

I.S.: Cum duceți vârsta înaintată la care ați ajuns?

S.B.: Vârsta mea o percep ca pe un dar de la Dumnezeu.

I.S.: Vă plângeți de singurătate?

S.B.: Nicidecum. Sinceră să fiu, uneori chiar am nevoie de puțină intimitate. Un pateric, o rugăciune, o carte, să citesc în liniște meditativ. Dar asta să îmi fie necazul! Sunt înconjurată cu dragoste de nepoți, strănepoți, prieteni, colegi. Îl am alături mai cu seamă pe Rudolf, câinele meu Husky.

I.S.: Sunteți un bun creștin, camera v-ați transformat-o în-

tr-un mic altar, mergeți des la mănăstiri. Ce ne-ați recomanda și nouă în acest sens?

S.B.: Ce să vă recomand? Ești sau nu ești creștin, după cum ești sau nu om. Acela care în viața lui nu a ascultat măcar trei duminici la rând Sfânta Liturghie la biserică, trăiește condus doar de primul sistem de semnalizare, de instinct.

I.S.: Și totuși nu aveți probleme? Ce vă deranjează cel mai mult?

S.B.: Am o singură problemă: buletinul populației (n.a. buletinul de identitate).



A fost singurul moment hazliu al dialogului nostru. Nu a durat mult pentru că la întrebarea mea dacă a mai fost invitată cu vreo ocazie măcar, la școală de unde a ieșit la pensie în 1968, Doamna

Învățătoare răspunde scurt: "Nu".

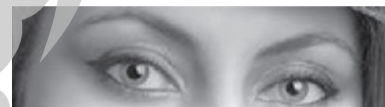
Doamnă Învățătoare, vă mulțumesc mult pentru interviul acordat și vă doresc ani mulți și buni de acum înainte.

Prof. Ioana Stoian

ȘTIRI DE WEEKEND



Vedem...



"Oglinzi malefice"

Filmul "Oglinzi malefice/Mirrors", un thriller regizat de Alexandre Aja, cu Kiefer Sutherland în rolul principal, va avea premiera în cinematografele românești pe 3 octombrie, informează Castel Film România. "Oglinzi malefice" aduce pe ecrane povestea unui polițist care, obligat să demisioneze, ajunge paznic al unui magazin în care oglinzile îi reflectă proprii demoni. Ben (Kiefer Sutherland), un polițist talentat, dar duplicitar, este obligat să demisioneze din cadrul poliției newyorkeze, după ce e acuzat că a împușcat un ofițer aflat sub acoperire. Acest accident îl ține într-o permanentă stare de tensiune psihică, împingându-l spre alcoolism. Repetatele accese de furie îl îndepărtează de nevasta sa (Paula Patton) și de copiii săi. Ben pleacă la sora lui, Angela, în cartierul Queens, și, disperat să-și refacă viața, acceptă un post de paznic la un magazin. În urma unui incendiu, magazinul are pereții tapisați cu oglinzi imense, foarte bine lustruite. Patrulând prin zonă, Ben descoperă lucruri din ce în ce mai ciudate.

Citim...

"Bright Lights, Big City"



Romanul autorului american Jay McInerney, "Bright Lights, Big City", despre New York-ul efervescent al anilor '80, a apărut recent la Editura Pandora M, în colecția "Funky-Fiction", în traducerea Ralucăi Maria Dumitru. Potrivit editurii, romanul "Bright Lights, Big City" a fost publicat în 1984, pentru a fi mai târziu ecranizat în filmul cu același nume, regizat de James Bridges. Romanul surprinde segmente din viața unui newyorkez, prins în ritmul haotic al orașului, un personaj tipic al metropolei americane din anii '80, a cărui existență pare să se rateze pe toate planurile, pornind de la cel personal și culminând cu cel profesional și social. Titlul cărții corespunde unui celebru blues din anii '50, semnat de binecunoscutul muzician de R&B, Jimmy Reed. Mai târziu, melodia a fost preluată de formații precum "The Rolling Stones" și "The Animals".



Tranzit

prim adolescență

Prioritățile din viața mea

Angela Ribinciuc

angelaribinciuc@yahoo.com

Dionis. "Până acum m-am complăcut în a mă vedea ca o persoană matură, cu capul pe umeri și care are un scop în tot ceea ce face. Până acum nu m-am întrecut cu exactitate care e pentru mine cel mai important lucru în viață și am acționat mai mult după anumite impulsuri de moment. Ca să citez un personaj de film, «nu am fost altceva decât un câine care aleargă după mașini. Ce aveam de gând să fac cu una din ele după ce o prindeam...». Nu cred că pentru mine există un lucru mai important decât altul în viață. La mine, totul e un melanj, familie, prieteni, carieră, fericire, deși, ca să fiu sincer, nici eu nu cunosc proporția amestecului meu. Și abia acum realizez că umblu fără țintă".

Copila. „Priorități sunt de tot felul, în funcție de vârstă, de experiența acumulată, de visele pe care le avem, de contextul în care ne aflăm, de oamenii pe care îi cunoaștem și mai cred că prioritățile se nasc în funcție de valorile pe care le avem, dar lista poate continua. Prioritățile se modifică odată cu noi, odată cu creșterea și maturizarea noastră, iar ordinea lor depinde în aceeași măsură tot de aceleași criterii. Cât despre mine și ordinea priorităților mele, trebuie să spun că acestea nu s-au

schimbat prea mult în ultima vreme pentru că tot oamenii dragi au rămas în prim-plan cu toate că mă întâlnesc rar cu unii dintre ei. Deși acum îmi doresc și o slujbă care să-mi permită o

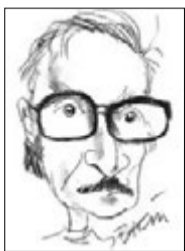
oarecare independență și vreau și o casă numai a mea, o familie, nu mă grăbesc să cresc. Vor veni toate la timpul lor, ca și prioritățile respective...".

Uninvited. "Ori de câte ori aș

încerca să-mi fac o listă a priorităților se întâmplă ceva care să strice ierarhia. Așa că rup foaia gândindu-mă că ori ghinionul meu este incurabil, ori există Cineva care încearcă să-mi arate că greșesc și tind să înclin spre a doua variantă. Care este lucrul cel mai important? Sănătatea? Familia? Prietenii? Facultatea? Cariera? Fericirea? Distracția? Toate aceste lucruri sunt incomplete sau insuficiente, se amestecă, se confundă, se multiplică, se pierd... dar numitorul lor comun rămân întotdeauna eu. Un Eu care a obosit și nu vrea să mai accepte niciun rol în propria-i viață, care se visează măcar o clipă departe de toate prioritățile care până la urmă nu înseamnă decât grijă. Eu am aflat că cel mai important lucru este liniștea interioară și împăcarea cu mine însumi, iar toate celelalte vin de la sine fără să fie nevoie să le ordonez cumva".

Tema pentru sâmbăta viitoare ne-o dă **Dionis: Dacă ați putea avea acces la propria voastră mașină a timpului... ați schimba ceva în trecut?** Să aveți grijă de voi și... în măsura în care e posibil, să aveți cât mai puține lucruri importante de schimbat în trecutul personal.





Colți de Leu

Dezamăgire

Cândva, spuneam cu vocea mea adultă Ce-i rău, ce-i bine la fete și băieți, Azi spun la fel spre cei ce mă ascultă ... adică, la pereți!

Scepticism

În epigrame e destul o temă Ce este cât de cât mai amuzantă, Dar să rezolvi cu poante o problemă Aceasta-i cu adevărat o poantă!

Adevărul

Un lucru vreau să lămuresc Și pentru care chiar insist: Epigramist și optimist Rimează... nu se potrivește!

Perpetuum comic

Europenii ne-au primit îndată Căci zelul nostru-i cunoscut: Când o tranziție e terminată Noi o luăm de la-nceput!

Gheorghe Leu

Exercițiu neterminat

S-a spus că un sonet de performanță E cel ce are doar o rimă rară Și că ideea nu-i prea necesară Doar forma lui prezintă importanță.

Că un sonet nu poate, bunăoară, Să pună sentimente în balanță Din care să apară o nuanță... Deci, numai cu rondelul se compară.

Și pe motiv că are formă fixă Nu poți să tot vorbești de-un ics sau icsă

Dar eu pot pune-n el mulțimi de lucruri Și foarte importante și nimicuri

Așa că... o să-ncep acum, imediat! (Dar iată că sonetu-i terminat).

Gheorghe Leu

Amestecate

Gravitate

Vechii-aleși, ce grav, Astăzi s-au schimbat Vechiul lor nărav Cei noi l-au preluat.

Dorința unui elev

Educația sexuală N-are nicio tactică Teoretică-i în școală Vrem și probă practică.

Precizare

Dacă-adevărul stă în vin, Lucru știut de orice-afon, Atunci cei băutori susțin Minciuna c-ar sta în sifon.

Sinceritatea unei artiste

E de-o sinceritate rară Pe scenă, stradă, pe oriunde, Chiar și-n ținută, știe-o țară, Ea niciun amănunt n-ascunde.

Gh. Enăchescu

Dacă avem în vedere mumii- le egiptene și nu numai, tendința omului manifestată din cele mai vechi timpuri, de a-și asigura o continuitate a existenței trupesti și dincolo de moarte, este cât se poate de evidentă. Dar, ca să fim pe deplin sinceri, această dorință, materializată prin strădaniile indivizilor, faraoni, regi sau chiar oameni de rând, ce rezultate a avut? Dacă s-ar descoperi o mumie a Cleopatrei, ce asemănare ar mai putea fi între ea și frumoasa regină a egiptenilor? Poate din această pricină, mulți au părăsit calea continuității trupesti și s-au orientat doar către cea a spiritului uman. Așa au reușit să fie încă vii printre noi cei mai celebri pictori, sculptori, compozitori sau scriitori. Bârfitorii vorbesc chiar și despre unii epigramiști și nu greșesc dacă ne gândim, de pildă, la Marțial.

Însă, celelalte progenituri umane, lipsite de talent și genialitate, ce pot face? Lor ce le rămâne? Inscripția pe o piatră funerară, un cavou maiestuos, o mențiune că a fost ministru, parlamentar sau mare fotbalist? Cum se pot „împlini” și după moarte cei care au posibilități

financiare deosebite? Uite că se poate. Căci dacă un om, bărbat sau femeie, poate fi catalogat în viață ca fiind o stea sau o nestemată, cum s-ar putea ca „dând colțul” partea sa trupestă să rămână tot o nestemată?

Și pentru că Dumnezeu le-a dat unora prea multă minte, iată că un grup de savanți, pare-se elvețieni, a reușit să transforme rămășițele umane incinerate în

Diamantul

diamante! Bineînțeles că procedura nu este deloc simplă și nici la îndemâna oricărui gogoman, costurile reale întrecând chiar în unele cazuri valoarea diamantului. Ei, dar chiar și așa, procedura merită a fi aplicată. Închipuiți-vă ce plăcere majoră poate simți o văduvă tânără, când în prezența amantului, îi poate oferi și răposatului soț plăcerea nemijlocită de a participa cu trupul la o noapte de dragoste? Sau, când la paras-tasul de un an, moștenitorii unchiului foarte bogat se pot lăuda cu etalarea în public a

diamantului-magnat? Asta în cazul în care moștenitorii nu l-au vândut între timp și acum stă spânzurat la buricul vreunei cadăne!

Astfel stând lucrurile, pe parcurs pot apărea și unele surprize. De pildă, la ultimul magnat prefăcut în coșcogea diamantului, legile fizicii păreau a o fi luat razna: uneori el era strălucitor, alteori căpăta o tentă mată, sau era parțial cuprins de niște umbre, de ai fi jurat că în interiorul său existau pete.

Moștenitorii au dat în judecată laboratorul cu pricina, iar proprietarii acestuia au constituit o comisie formată din fizicieni, chimiști, dar și psihologi. Erau reale petele sau doar halucinațiile celor care priveau diamantul? Faptul că ele apăreau mai mult când el era scos în public, și mai aies când răposatul era lăudat, ce putea să însemne?

Până la urmă, un psiholog a fost cel care a elucidat misterul: -Domnii mei, acelea nu sunt decât petele de pe conștiința răposatului, când acesta era încă în viață!

Dan Căpruciu



Desen de Marian Șerban

Văca la păscut

Posacă și blajină o vacă, într-o zi senină de vară, crescută, normal, la țară și hrănită cu fân de stăpân, îngrijită țeșalată o dată pe zi (mai mult ținută din scurt și ferită neapărat de boii din sat), nimeri la păscut într-o cireadă de vite care mai de care

mai slăbite, neîngrijite parcă infometate și toate mirosind de departe a bălegar normal pentru astfel de animal. Într-un fel se simțea jignită cea vită cu atât mai mult cu cât un bou adult cu talangă la gât cum se obișnuiește o abordă (prostește susținea ea)

în timp ce păștea direct, fără menajamente -ce mai atâtea talente... Ce a urmat nu-i greu de ghicit boul neîngrijit și manierat mai puțin ajunsă să crească șeptelul... bovin.

Morala:

Orice ai face, stăpâne, vaca tot vacă rămâne!

Gheorghe Gurău

Aceleași cuvinte cad perpendicular Pe acolada ultimului amurg Pe alocuri ne-a rămas de dat cu var Astfel putem schimba fața marelui burg.

Aceeași lumină ne respiră pe amândoi Cuvintele tale se lipesc de ale mele Am dat deja săptămâna la gunoi Unde am tăiat lemne alții adună surcele.

Pe drumuri e parcă tot mai multă zăpadă Și frigul s-a cuibărit de-o vreme prin case Printre degete îmi trece clipa nomadă Îmi șiuieră tragic amurgul prin oase.

Razele lunii mișcă perdeaua. Tu taci Îmi găsesc liniștea numai în acest loc Ca pe o rochie melancolia îți dezbraci Un cuvânt rostesc și totul a luat foc.

Ilie Matei

Bobârnace

De când lumea

Adevărul este crunt: Fie mari sau mărunței, Politicienii sunt Comestibili... (între ei!)

Părerea unui politician despre altul (!)

Când văd cât e de aiurit Și ce nerușinat devine, Eu cred că e cel mai tâmpit Ca om politic... după mine!

Același

Și de-l privesc pe-acest jupân ce M-atacă și vrea să mă taie, Mă tem c-ar vrea să mă mănânce Crezând că-s un rival de... paie!

Azi în politică

Văzând că de „ea” lumea e atrasă, Mai nou în spațiul mioritic Femeia și deșteaptă și frumoasă A devenit deja atu... politic!

Fără politică

C-am fost un om politic, de rușine, Am hotărât onest și pertinent: Eu vreau acum să fiu „independent”, Dar încă nu am stabilit... de cine!

Nostalgicul

Azi susținând mereu să spună Că-n Europa-i neplăcut, E cel ce-a supt o țată bună ... în trecut!

Paul Dumitrescu

Epigrame la vedere

Unor capete

Ni se conturează clar, Cât ar vrea să se ascundă, Faptul că la unii doar Pălăria e... rotundă!

Ecologică

Când mă uit la spațiul verde Mă-ntristez de-un fenomen, Zi de zi sârmanul pierde Parcă tot mai mult teren.

Comerț stradal

Nu au voie vânzătorii Covrigii să-și livreze, De nu vin măturătorii Dimineța să-i pudreze!

Unui om cinstit

Când vezi cât aur pe el are, Aproape-ntreaga lui avere, Întreb de ce s-o mai declare Când și-o expune la vedere?!

Dilemă biblică

Nu mă-ndoiesc de adevăr, Dar intru adesea la idei, La mijloc să fi fost un măr Sau cele două... ale ei?!

A venit iarna la munte!

Vântul cote mari atinge, Smulge de pe culme pomu', la uitați-vă cum ninge! Nu se vede om cu... Omu!

Iulian Bostan

Din presă și din... Buzunar

Băsescu o coace împreună cu UDMR
Marinarul dă la pace
Cu etniile străine,
Înțelegem că o coace
Dar n-am priceput pe cine.

**A murit după ce medicii au spus
că e bine**
A plecat în infinit
Omu-n sine împăcat
Că n-a suferit cumplit
Și că moare... vindecat.

Și-a prins nevasta în pat cu preotul
Preotul, trăgând sutana
Și grăbind către uliță
S-a scuzat: Cred că Satana
M-a trimis la... diavoliță.

Etapele veseli: recălirea Oțelului
Șchiopătând vreo trei partide
S-au zbatut ca peștii-n vârșă,
Multe faze-au fost aride
Dar s-au sprijinit... în Cărjă.

Rapsozi au fost și mai sunt încă
Au cântat de toți și toate
Cu mult farmec și talent,
Unii la securitate,
Alții azi... în Parlament.

**Trupa „Sarmalele reci” a avut
50 de spectatori**
Mofturoșii spectatori
Nu vor să-i mai vadă-n veci,
Că-amatorii de cântări
Nu înghit... sarmale reci.

Cocoș jr. se vede și cu fosta iubită
Nu-i pe lei, nici pe valută,
Spun câțiva fără reproș,
Să se vadă și c-o sută
Că de-aceea... e Cocoș.

Un bărbat a aflat că e mort de 14 ani
Nu dăduse popii ortul,
A aflat, dar cam târziu,
O făcea de mult pe mortul
Nu știa că-i încă viu.

Anton Stanciu:
„Eu te iubesc ca pe o pungă goală”
Bănuiala nu mă-nșală
Și-adevărul nu-l ascund:
El iubește-o pungă goală
Fin'că-i dă ușor de fund.

Constantin Cristian

Un duel la... 7 zile

Trupele de muzică
Muzica de azi intrigă
Trupa-ntreagă se frământă,
Se dansează și se strigă,
Însă nimeni nu mai cântă.

Elis Răpeanu (București)

Motivație
Chiar de-i iei mata la trântă
Cântăreții au dreptate,
Unde naiba să mai cânte
Dacă nu-i... securitate!

Constantin Cristian

Nașterea unui sat imperialist (315)

Proiecte și comisii maxime

Ghiocel Curcănlemne:
Viteji băutori și veseli mănăcători în frunte cu falnicul nostru conducător de atelaj metropolitan, Gudurel Arc-de-Triumf, Mare Frate, gros la stat și în lupte încercat, teoretic, Ziua Globală a Animalului Politic Etern și Intern trebuie să cuprindă niște mese rotunde cu apă plată și comisii de-ale lătrătorilor noștri culturali, de-alde Golicele Limbriceanu, Horcăel Gravdievici, Ardei Preșuleț, Tărăță Actoricescu, Godăcel Fotulici, Plăvan Academicescu, Antigel Spărcăilă, Văpaie Senilescu și câteva dame de leac și de consum științific, precum Biruința Vacu, rectus vestit al Universității prin Telefon, Fănița Felinar, decană celebră a Facultății de Repetenți, Safta Coteș și Constanța Legumă, patrioate de serviciu, pe rând sau în grup... Aștia or să dezbată cu invitații internaționali niște simpozioane cu Animale Politice care au fost, sunt și vor fi neîncetat...

Morcovel Navetescu: Bravo, Ghiocel! Parcă te-a făcut mă-ta organizator și proiectant pen-

tru consum de fonduri! Mai departe!

Afrodita Găinaș: Dacă n-avem rolul nostru printre Animale, Ghiocel, te las fără ouă în public, la oră când audiența dă în clocot!

Ghiocel Curcănlemne: Comisiile astea îi vor deservi și pe invitații internaționali de la

FOILETON

OTG sau din cătunele din jur! În timpul liber, se mai duc și ei pe la un muzeu, la magazine, la plajă, la toaletă, în vizite erotice, la o expoziție cu artiști de consum etc. Partea populară a Zilei cred că se cuvine dedicată activităților practice sportive, culturale, de divertisment etc., cu participarea directă a unor Vipuri de Animale Politice din Grancariciu și de oriunde peste tot mereu! În aceste alcătuiuri, baza de întreținere o vom conduce eu și Afrodita, cu manele și cu trupe cu costume invizibile!

Orgasma Bulevard: Ajunge, Ghiocel! Vrei să le faci tu pe toate? Nu uita că suntem aici

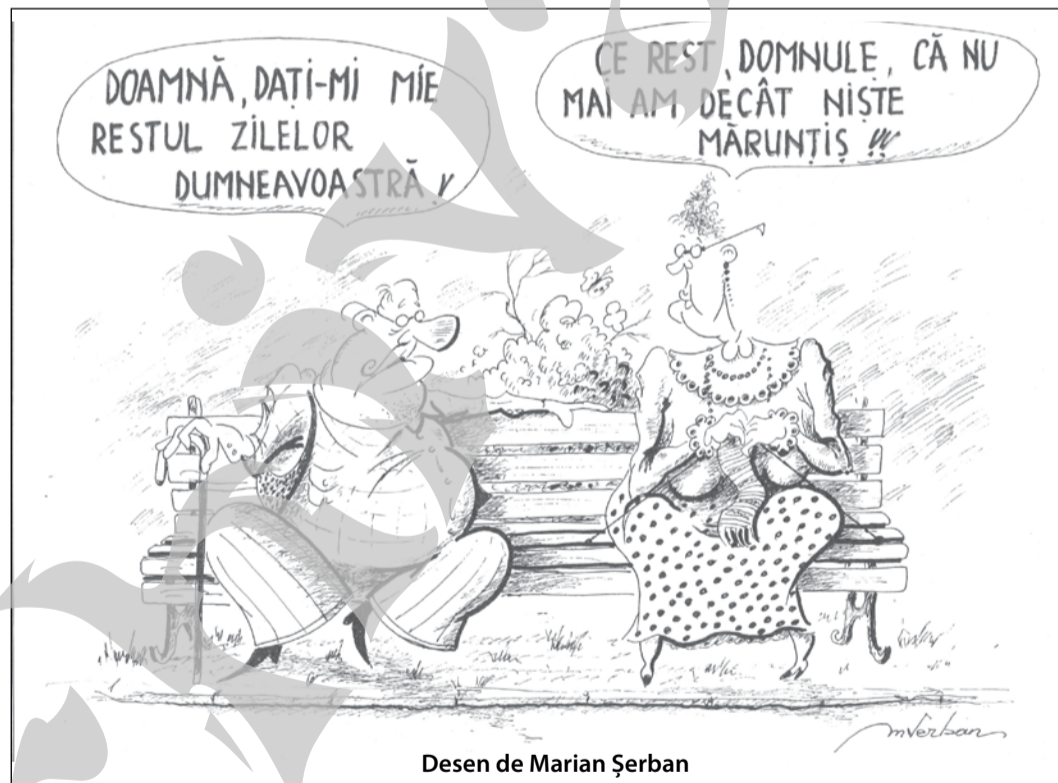
personaje istorice specializate în sacrificiu maxim pentru sănătatea metropolei și a poporului! În acest sens artistic, în cinstea acestei Zile a Animalului Politic, vom participa cu ansamblul nostru folcloric „Măciucițele” la întreținerea lucrărilor pe centura de siguranță a Grancariciului, în spații special amenajate și prevăzute cu instrumente de protecție împotriva unor bacili și viruși agresivi. Și vreau să văd și eu pe Animalul Politic care mișcă în Frontul Salvării fără să aplaude pe Harmonica Libidou, pe Delia Bordella și pe Bella Fraudella, pe Dulcinea Spanac, pe mine și atâtea alte curbe de sacrilegiu și de onoare!... Îi vom face să vorbească limba noastră în timp record, pe oriunde vrem noi și unde o cer interesele întregului popor pe pielea noastră!

Moș Rinoceru: Bravo, copii, e super, dar încă nu-i de ajuns!

Pache Acrobatu: Am proiectul cu care vom fi pe felie pe toate planurile!...

(va urma)

Th. Parapiru



Desen de Marian Șerban

Zece picături în ochi

► Viața e un profesor care nu ține cont că ai fost bun sau nu la matematică. Tuturor ne creează probleme.

► Sărmanul iepure! E animalul cel mai urecheat... de fabuliști.

► Avem un președinte bine pregătit profesional. „Abordează” teme majore ale

societății, „se ancorează” în realitate și nu de puține ori mai și „eșuează”.

► Nu era catalogat doar ca poet minor, ci și interzis... minorilor!

► Surdul și-a cumpărat un telefon ultimul răcnet!

► A picat la bacalaureat și în toamnă; semn că n-a ajuns la

maturitate deplină.

► Declara că nu se vinde pentru că știa că nimeni nu-l cumpără.

► Negăsindu-i nod în papură l-au obligat să cultive stuf.

► Capul țării e pleșuv!

► Rușii sunt un popor plin de energie!

Iulian Bostan

Mult prea departe

Miliardarii de carton
La noi își construiesc palate,
Cu ziduri nalte din beton
Pe dinafară apărate.

Ei au căsuțe de bonton,
Cu garduri vii înconjurate,
Cu arbuști ornamentali, gazon
Și străzile-s perfect curate.

La noi gunoaie-s peste tot,
Nici nu mai stau să mai socot,
Câini vagabonzi, șosele sparte,

Și multe rele ce n-au ei,
De-aceea, c-un oftat, închei:
Suntem de Belgia... departe!

Iulian Bostan

Ghinionul Girafei

Girafa avea șef de birou
pe cine credeți?
Un bou netot, obraznic
și mai pitic, firește,
decât subalternă-i
ce nu se mai sfârșește.
Din prima zi Boul a privit și
către 'naltul gâtului,
zicând:

- Uite la ea! Nici n-are
măcar
cinci ani de la-ncadrare
și se dă mare!
Ți-ai cam luat nasul
la purtare...
Păi, dragă fată, ești
la început deocamdată,
fii mai plecată
și mai ține-ți gura!

Pentru nimic în lume
niciodată
șefului să nu-i întreci statura,
chiar dacă așa a vrut natura...

Dan Plăeșu

Rondelul fustei

Despre ea multe s-au spus
Însă nu cu rea-credință,
După cum ați presupus
Doar de bună-cuviință.

Văzând-o, omul și-a pus
În gând o mare dorință,
Despre ea multe s-au spus,
Însă nu cu rea-credință.

Privită de jos în sus,
În anumită privință
Fusta e cu-ntors și dus.
Nu duce la pocăință.
Despre ea multe s-au spus...

Ionel Jecu

Argheziană

- aproximativ sonet -

Ca un bou românul trage pe ogoarele pârlouge targa lui cu foamea-n gât! Cât să mai îndure, cât?

Bate apa-n piuă, ziua până i se sparge piua iară noaptea pe la trei dă cu pușca în femeii!

N-are stres că n-are bani dar i-e frică de țigani că țiganii sunt bogăți și de lege protejați!

Doamne, fă ceva cu el că e BOU dar nu-i mișel!

Anton Stanciu

Catrene cu gust

Contrapunct

Soția mea e la spital –
Își face ordine-n măsele,
Un tratament fundamental
Contrar... voinței mele.

Folcloristul

La Academia de Folclor
Individul ăsta se dă mare:
Este secretar superior
Cu apucături... inferioare.

Tentativă

Țăranul iubește
Pământul sub stele,
Că dânsul hrănește
Și gurile rele.

Sacrificiu

A făcut partid în care
Face-n viață noi cărări:
Încercarea moarte n-are
Dar e plină... de urmări.

Către Guvern

Dac-o țineți tot așa -
Cu scumpirile,
Să lărgiți mai mult aș vrea
Cimitirele!

Vasile Plăcintă

Jurnal de cititor

leri am ajuns la concluzia că n-am citit o carte din anul 1988. Mi-am zis că așa nu se mai poate, am scos televizorul din priză, am ascuns computerul în debara și m-am închis în bibliotecă.

Am stat acolo aproape o oră. În acest răstimp am citit:

Marcel Proust – În căutarea timpului pierdut: Zece volume. Le-am șters grijuliu pe toate de praful gălbui cu ajutorul unei cârpe din catifea. Am citit două pagini din prefață. E prețioasă și nu povestește subiectul. Timp pierdut.

Cartea de telefon - ediția 1995: Am căutat în ea numărul lui Cici, o blondă super. Am sunat. Mi-a răspuns un bărbat iritat, care m-a înjurat în turcește. Trag concluzia că turca este o limbă prea puțin literară.

Liviu Rebreanu – Răscoala: Cartea s-a deschis singură la pagina cu violul Nadinei pe arătură.

Am citit câteva rânduri și am renunțat, pentru că mi s-au părut artificiale. Deseară voi viziona un film erotic.

Immanuel Kant – Critica rațiunii pure: M-am instalat în fotoliu, am băut două cafele și am deschis volumul. În acest moment a sunat telefonul mobil. Era Lili. Brusc, rațiunea mea pură a luat-o razna.

Tudor Arghezi – Zdreanță: Poezia, tot poezie! La chestia cu oul fierbinte mi-au dat lacrimile.

Umberto Eco – Numele tradărilor: Este o carte despre care am auzit multe. Curios să-i aflu mai repede finalul, am decis să încep cu el. Este vorba de o bibliotecă în flăcări. Groaznic! Am stins țigara și am pus cartea în raft alături de „Apa” lui Ivasiuc.

Thomas Mann – Doctor Faustus: Cârpa de praf nu mai face față. Am adus aspiratorul. În sfârșit, citesc. Sunt captivat de primele cinci rânduri. Sună iar te-

lefonul mobil. Este Mimi care mă trimite la dracu’.

Mihail Sadoveanu – Mitrea Cocor: După cât este de rufoasă, bănuiesc că la vremea ei a fost un best-seller. Încerc să citesc, dar nu pot pentru că paginile galbene și putrede se rup bucățele. Au și un miros insuportabil. Arunc cartea la gunoi cu regretul că n-am putut afla ce fel de erou a fost cocorul Mitrea.

John Steinbeck – La est de Eden: O pun repede la loc pentru că îmi dau seama că am văzut filmul.

Daniel Defoe – Robinson Crusoe: În sfârșit, o carte care mă pasionează. Citesc cu nesaț peste o sută de pagini. Brusc, îmi dau seama că am mai citit-o o dată...

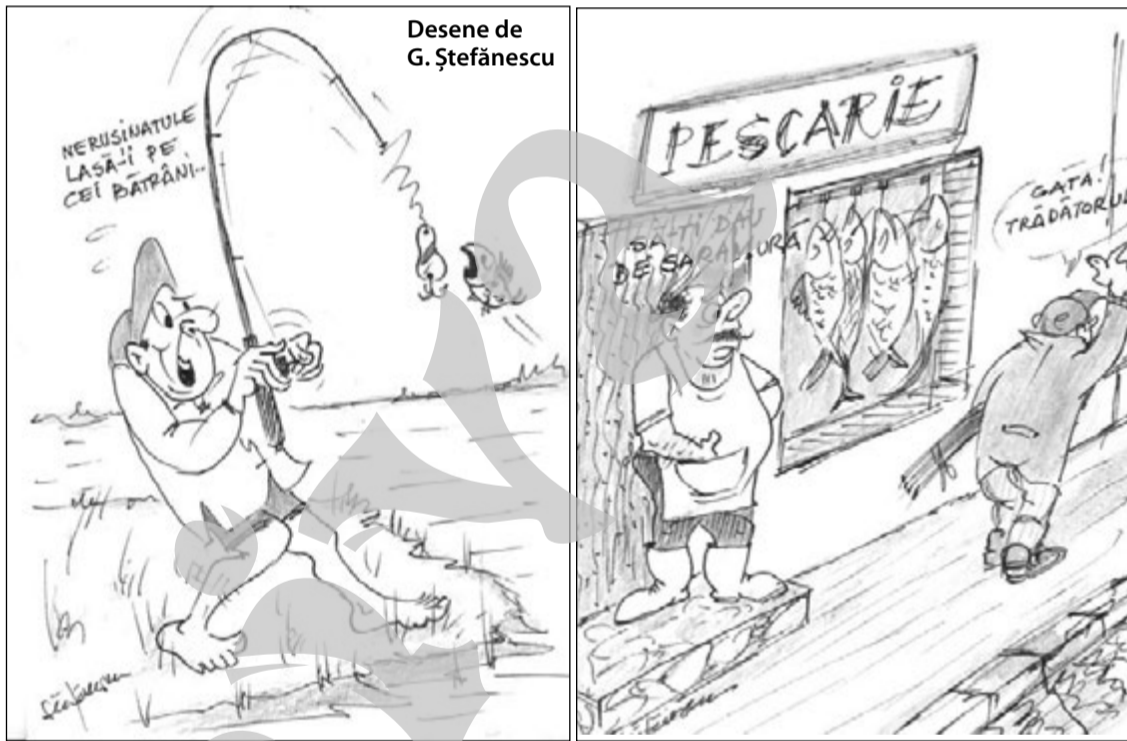
... gata cu lectura pentru că la televizor începe telenovela preferată.

Mihai Frunză

Vițica la păscut

Văca minoră numită și vițică ieșită la păscut cică a cunoscut un bou, pe platou între multe alte vaci care mai de care mai bălțate parcă fardate și încălțate (cum se spune); animalul anume se opri la vițica provocatoare prin purtare; cu complimente nu mai contenea bou și dacă s-ar putea curte i-ar face să o separe de alte dobitoace; moment sublim... nu mai vorbim de laude de partea sa cum că-i plăvan recunoscut că o va duce pe-un tăpșan numai de el știut vor fi perechea ideală se vor iubi fără sfială tot ce va trebui să facă e ca să îi devină vacă. Și toate astea nu au rămas fără ecou vițica mai încălță un bou!

Gheorghe Gurău



Desene de G. Ștefănescu

Feciorul domnului director Cotoi îndrăgea tare mult mașinile. Încă din leagăn întinse el mânuțele către minunile pe roți. Nici ursitoarele n-au putut prezice altceva, atunci cum să se opună tăticu? Este adevărat, în copilărie nu i s-au putut oferi decât o trotinetă și o tricicletă, iar în adolescență – o bicicletă.

Numai că ursitoarele nu dormeau, vorbele lor puneau presiune pe cugetul tătăne-său, care n-a avut încotro și într-o bună zi (vorba vine!) – mai precis, a doua zi după ce tănărul și-a luat permisul – i-a împrumutat Fordul său. Iar copilul a făcut-o lată: a lovit un om pe trecere de pietoni, după care a scăpat mașina într-un stâlp. Evident, a fost arestat. Poliția n-avea cum face altfel, oricât l-ar fi iubit pe Cotoiul respectiv. Nimic de râs până aici. Dimpotrivă.

Totuși, năbădăiosul june era al cui era. Chiar în arest fiind, chestia asta nu se putea nici uita, nici schimba. Așa că, surpriză, ăla micu’ a fost găsit nebun. Pur și simplu, nebun! Nici lui nu-i venea să creadă. Însă câțiva

doctori, oameni în toată firea, cu diplome la ei, l-au consultat, declarând în unanimitate chestia de mai sus. Dar gura lumii, momentan închisă odată cu arestarea puștiului, numai ce se porni să turuie: cum oare să fie prichindelul dus cu sorcova, dacă tat-su e, bine-mersi, întreg la cap și șef pe deasupra. Așa că o nouă comisie medicală îl găsi nebun și pe domnul director Cotoi – că-l și pensionară, pe caz de boală, neputând să mai stea în acel scaun, deși unii doctori argumentaseră că s-au mai văzut cazuri...

Dar gura lumii o ținea pe-a ei, că-i tot lucrătură, fiindcă nevasta domnului ex-director continua să fie în funcție, ba, cică va mai urca, pentru a compensa căderea (temporară?) a soțului. Cum Dumnezeu, argumenta gura lumii, l-a luat ea de bărbat pe ăsta cu păsărele la mansardă, de-a ieșit un copil țic-

nit din ei amândoi? Ce, a fost și ea nebună? A fost, au declarat prompt (aceiași) medicii. În plus, pentru a se închide în veci gura lumii au fost scoase certificate de tâmpenie pentru tot arborele genealogic.

Au demonstrat astfel cu acte că prin secolul al cînșpelea în vârful copacului stirpei lor exista un nebun-nebun, Stamate, declarat oficial „nebunul satului” (fapt consemnat și în cronică nu știu cărui pisar) datorită unei întâmplări de pomină: cică, domnitorul acelei vremi, unul, Cutare al Treilea, în timpul unei

vizite de lucru prin acel sat, l-a zărit în vârful unui pom pe nebunul cu pricina. „De ce nu te dai jos, omule, l-ar fi întrebat Măria Sa, pentru a-mi cădea la picioare, în semn de credință?” „M-oi coborî, i-ar fi răspuns nebunul, dacă mă faci consilierul tău. Sfetnic de taină, adică.” Domnitorul a răs din belșug,

dar amintindu-și că toți mării împărați aveau câte un țăcănit pe lângă tron și-a zis să nu facă excepție. Sigur este, spun tot cronicarii, că – urmându-i sfatul – Vodă a pierdut toate bătăliile cu toți vecinii, sfârșind prin a se sinucide, mai ales după ce a aflat că Doamna sa trăia cu nebunul, căruia îi dăruise un tîmпиțel, urmașul domnitorului, cum ar veni, că doar apăruse în ograda lui... Iar din acel tîmпиțel s-ar fi tras toți tîmпиțelii următori...

Dar să revenim în zilele noastre. Familia nebună sută la sută din neam în neam a intrat în atenția unor organizații caritabile străine, cazul fiind mediatizat de către un canal TV particular, într-o emisiune intitulată „România, țară de nebuni?”, promițându-li-se tuturor tîmпиțelilor de la Carpați și Dunăre asistență gratuită într-un sanatoriu din Azore. Vizele sunt ca și scoase. Se fac liste. Nu pot să vă dau nume, fiindcă oricum se știu ei... Nu-mi mai rămâne decât să fiu invidios: dragii noștri tîmпиțelii autohtoni, cum mai vedeți voi lumea pe gratis!

Dan Plăeșu

Istorii cu dus-întors

Tâmpiiți autohtoni

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Triunghiul magic

ORIZONTAL și VERTICAL (la fel): 1) Ieșiri necontrolate provocate de o criză de nervi de moment. 2) Curățarea a cuiva sau a ceva folosind apa și săpunul sau detergentul. 3) Muncitori specializați în prelucrarea pieilor de animale. 4) A realiza, a da o formă definitivă unei idei, unei doctrine, unui text de lege. 5) A-și pierde din căldura inițială natural sau prin intervenția omului. 6) Pantaloni rustici din portul nostru popular. 7) Tratament medical... pe cale balneoclimaterică. 8) Împart pământul la țărani. 9) Nota școlarului. 10) Singure!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Exerciții de încrucișare

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- * AR, MO, OF, RA, TI;
- * AICI, AȚĂ, IRI, MII, NAI, PAP, TUȘ, URI;
- * ALUN, CALC, MURĂ, ORAȘ, TILĂ, ȚEPI;
- * ARȚAR, ATĂCA, ILARĂ, IȚARI, ORORI, UCISE, UMANI;
- * ITALIC, RANIȚĂ, REPERA, TICURI;
- * ILIMITAT, IMITATOR, TALISMAN;
- * BENEFICIAR, LATICIFERE, MATURITATE.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Broderii

de masă. 10) Școli de cartier amintind de copilăria noastră.

VERTICAL: 1) Războiul rece ca formă a luptei de clasă. 2) Scenă cu iz mioritic din Pastorala românească - Ratațul de ocazie din domeniul telefoniei mobile. 3) Rezultatul încrucișării dintre soarece și veveriță - Loc de muncă în care e permis

ORIZONTAL: 1) „Bolnav” de inimă în curs de tratament. 2) Acte de semnat pentru achitare - Vin la masă cu gust de... salate. 3) Te marchează-n viață în nume de rău (pl.) - Element pe-o placă din cărți răvășite! 4) Un om ce se pierde într-un flux de semeni - Vrăjitor cu carte într-o amăgire! - Tunete transcrise în plină furtună! 5) Notă de baladă la o balalaică! - O față de masă ce dă strălucire - Om ce se remarcă luat ca model. 6) Poartă la țară scârțâind la greu - Final la bătaie ca-ntr-o combatanți. 7) Lucru manual de făcut praf - Dă imaginea unor proiecte în linii mari. 8) Viață pentru viață, plata de la piață - Se pronunță deseori în favoarea înmulțirii - Pronunțat în legătură cu... dama! 9) Boala puterii din care ieși în pierdere - Câștigător la puncte într-o competiție

consumul de alcool (pl.). 4) Puse în loc de bătaie, pe alose - Atacat cu cosa pentru un snop de paie - Emisiunea de debut la Telematinal! 5) Trecute în sfârșit pe la catedră! - Fructul rozmarinului numai bun de pus la marmeladă! - Întrerupte la pauză pentru scurt timp. 6) Obiectul muncii pentru o dispută la masa verde - Participant la trafic pe două cărări. 7) Pronunțat în gura mare în deschidere - Crescuți în puf până la maturitate. 8) Luat din aproape în aproape la o licitație! - Purtător de sarcini într-o treabă cu cântare - Zăpăcit de cap dintr-o cauză anume! 9) Aflat în echilibru instabil cu mare greutate - Primit la aniversare cu tot respectul. 10) Strângere de fonduri dintr-o neglijență.

1	10	1	4	11	12	7
1	2	3	12	13	3	12
1	4	3	12	3	14	3
9	8	12	4	1	9	1
4	8	10	3	5	8	8
4	8	10	3	4	1	6
4	3	6	3	9	3	6
4	8	10	3	13	7	8
2	1	6	9	1	9	1
12	7	9	4	7	2	1
3	5	8	12	8	9	1
1	6	13	1	6	9	8
9	3	2	2	1	9	1

Aritmogrif

Înlocuind numerele cu litere corespunzătoare se vor afla pe spațiul marcat prin raster un termen din muzică definind însoțirea unei melodii cu altă melodie potrivită, iar pe orizontală alte noțiuni din domeniul muzicii.

Jocuri realizate de Gheorghe Gurău

Soluțiile jocurilor apărute în ziarul de ieri

DOVEZI CLARE:
ORIZONTAL: RASUNATORI, ABAJUR, SEC, BAC, MOTPAN, ANALE, RAPI, TD, ARIETA, ORIENTARI, SNEC, VIRIL, C, PERINITA, OIERIT, TII, PAR, TATAIE.
PIEDESTAL:
ORIZONTAL: L, B, F, MUCALIT, MARINA, P, TIRANIC, PILONI, ATA, SOROCI, AN, ETC, ZALA, I, ROTIT, UNT, TU, ATUURI, IMPARTITE, PAI, TIE, UR, TEPE, RAIA.

Artificii

Răsfățat Vorbital aiurea	A face exces Zadă	Ceas de ceas Șmecheri (fam.)	Facil Boală la ureche	Cuie de cal (var.) Păcat	Bătaia ceasului	Pocale Cu fața la perete (pl.)
						În supă! Atârnat
Scormonită Sărite în joacă					Pelerine Lapte pt. cei mici	
			Fantastic Neproductiv		Frig tare Dare	
Liană! Lovitură		Casete! Cuvânt la modă		Nu e grea Traseu		Mare în deșert
		Divă Distanțat		Bună însușire Tras la poartă		
Grup de obiecte Sesiuni!			Uscat la cap! În silă!		Intrigă Carie!	
	Murături					Jocul cu focul
Sunt în stare!		Specie de pește				Două din trei!

Mari muzee ale lumii

Muzeul Național din Varșovia



Clădirea muzeului



Jan Matejko: "Bătălia de la Grunewald" (1878)

Încă din anul 1862 exista la Varșovia Muzeul de Arte Frumoase ce adăpostea 200 de tablouri – pe care comerciantul Pietro Fiorentini le lăsase prin testament Școlii de Arte Frumoase. Colecția a crescut la început prin donații, iar în anul 1922, după recucerirea independenței Poloniei, a fost deschisă publicului.

De la 200 la 780.000 de exponate

Clădirea actuală a muzeului (ce prezintă lucrările din patrimoniul Muzeului de Arte Frumoase inițiale, precum și altele adunate în timp) a fost construită în perioada 1926 – 1938, după planurile arhitectului Tadeusz Tohwinski. Atât colecția, cât și clădirea au suferit pagube importante în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, în cadrul operațiunilor de distrugere a Varșoviei de către Hitler. Pagubele au fost reparate și s-au făcut noi achiziții. Muzeul deține în prezent un număr impresionant de 780.000 de exponate: tablouri, sculpturi, desene, obiecte antice și monede. Există un departament de antichități egiptene,

precum și unul cu descoperiri din Mesopotamia, multe dintre exponate fiind anterior în posesia familiei nobile Czaroryski. Colecția de obiecte grecești este și ea foarte bogată. Multe dintre piesele medievale sunt originare din biserici din regiunea Grandsk-ului și din Silezia Inferioară. Picturile din epoca Renașterii și a Barocului – incluzând lucrări de Leonardo da Vinci, Rembrandt, Jordanes și Lucas Cranach cel Bătrân – provin în majoritate din colecția unei alte familii aristocratice, Potocki.

Arta poloneză, la loc de cinste

Lucrările poloneze de artă constituie obiectul unei griji particulare din partea instituției. Dintre cele peste 7000 de tablouri poloneze, cca 400 sunt expuse în nouă săli. Primul punct de atracție este secolul al XIX-lea, cu teme istorice și patriotice, al căror cel mai de seamă reprezentant este Jan Matejko. Unul dintre tablourile lui Matejko expuse în muzeu este «Bătălia de la Grunewald» ce ilustrează victoria armatei poloneze asupra cavalerilor teutoni

din anul 1410, iar lucrarea lui Teofil Kwiatkowski (1809 – 1891) «Poloneză de Copin – bal la Hotel Lambert din Paris» este un imn dedicat

puterii culturale a națiunii poloneze, divinizându-l pe faimosul compozitor Frederick Chopin. Arta poloneză din secolul al XX-lea este reprezentată, printre alții, de Tamara de Lempicka – singura pictoriță în stilul Art Deco al anilor '30, care a avut o influență decisivă asupra artelor plastice (majoritatea lucrărilor sale au fost create la Paris, iar artista a murit în Mexic), de Stanislav Witkiewicz (care își spunea Witkacy), pictor de portrete din lumea bună din

Polonia (i-a pozat chiar și mareșalul Pilsudsky) și un scriitor important. Muzeul Național expune din tablourile sale și «Poveste de zâne», creată în anul 1921 – o pânză agitată de o mișcare violentă, cu o paletă de culori intense, într-un sens un exemplu de fovism polonez. Artiștii polonezi au fost implicați în mișcările de avangardă, europeană sau americană, ajungând renumiți în arta postelor. Acestea pot fi admirate pretutindeni în lume, iar Muzeul Național expune (cu mare și justificată mândrie) multe dintre ele.

(După „100 cele mai frumoase muzee ale lumii”. Editura BIC/ALL).

Virgil Guruianu



Leon Wyczolkowski: "Pescari în baltă" (1891)

Destinații turistice Varșovia

Este capitala Poloniei din 1596, când Regele Sigismund al III-lea a schimbat capitala de la Cracovia. Municipiul este de asemenea capitala voievodatului Mazovia fiind localizată în partea central-estică a țării. Varșovia este cunoscută printre capitalele din Europa nu pentru mărimea sa, vârsta sa, sau frumusețea sa, ci pentru indestructibilitatea sa. Este ca o pasăre Phoenix care a renăscut de mai multe ori din cenușa războiului. Suferind daune mari în timpul ocupațiilor suedeze și prusacă din 1655-1656, a fost asaltată din nou în 1794, când armata rusă a masacrat populația din suburbiile orașului. În timpul celui de-al doilea război mondial, orașul a fost complet distrus din ordinul lui Hitler, suburbiile evacuate, iar toate clădirile dărâmate. După război locuitorii Varșoviei s-au întors, iar orașul a revenit la rolul său de capitală a Poloniei și de centru social, politic, economic, științific și cultural al țării. Multe dintre străzile, clădirile și bisericile istorice au fost restaurate conform formei lor inițiale. Centrul istoric al Varșoviei a intrat în 1980 pe lista UNESCO a Locurilor de Moștenire Mondială. Din a doua parte a secolului al XVIII-lea, stema Varșoviei a fost o sirena cu sabie și scut în mâini, reprezentând creatura care, conform legendei, a condus un prinț la acest loc, cerându-i să fondeze orașul. Motto-ul orașului este "Contemnit procellas" ("Învinge furtunile"). Obiective turistice ce atrag an de an numeroși vizitatori sunt: Muzeul de Istorie al Varșoviei, Palatul Regal, admirabil reconstruit după planurile originale și care adăpostește adesea expoziții și galerii de artă, Palatul Culturii și Științei, construit după modelul arhitectural al Universității din Lomonosov din Moscova, situat chiar în centrul orașului, oferă o panoramă superbă asupra Varșoviei celor care urcă pe terasa clădirii. Mai poate fi vizitat Muzeul Răscoalei din Varșovia, unul dintre cele mai frumoase muzee din țară, care oferă vizitatorului informații asupra celui mai tragic episod din istoria orașului. Parcul Łazienki și Palatul oferă o incursiune interesantă pe terenurile imperiale ale Poloniei de altădată. Plimbarea pe aleile parcului prilejuiește frecvente întâlniri cu veverițe, foarte prietenoase cu turiștii. Piața orașului vechi este străjuită de statuia Sirenei, simbolul Varșoviei.

(surse online)